

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Hasznosságát a jövő is bizonyítja

Tudósítás az országos postás alapszervezeti titkári találkozóról

A Postások Szakszervezetének elnöksége Balatonfüreden, a SZOT oktatási intézetében rendezte meg április 18–19–20-án a II. országos alapszervezeti titkári találkozót. A találkozón az alapszervezetek és a tszb-k titkárai, valamint a Postások Szakszervezetének apparátusa vett részt.

A találkozó célja az volt, hogy az szb-titkárok tájékoztatást kapjanak az időszerű feladatokról, továbbá lehetőségük legyen közvetlen és kötetlen eszmecsere-re, a szakszervezet és a posta vezetőivel. További cél volt, hogy a titkárok is megismerjék egymást, hiszen sokukat most választották meg először, s a napi munkában nagyon sokat jelent a személyes ismeretség, az azonos feladatokat ellátók közötti konzultációs lehetőség.

Az első nap tulajdonképpen a megérkezés, a helyfoglalás napja volt, mert bizony sokan távoli helyekről érkeztek e szép, és minden igényt kielégítő impozáns intézetbe. A komoly munka másnap, szombaton kezdődött.

A találkozót Benke Gézné, szakszervezetünk elnöke nyitotta meg, majd a nemzetközi békeév alkalmából felhívással fordult az szb-titkárokhoz, hogy csatlakozzanak ezen akcióhoz, a kongresszusi békefelhívás szellemében együttműködve a világ békeszerető népeivel a béke védelméért, az enyhülésért, a megértésért.

Ezt követően dr. Nagy Sándor, a SZOT titkára tartott előadást az időszerű gazdaságpolitikai kérdésekről és az ezzel kapcsolatos szakszervezeti feladatokról. Az előadó értékelte a VI. ötéves tervet, melyet a „talponmaradás” tervének nevezett, a VII. ötéves tervet pedig az „elmozdulás” terveként jellemezte.

Mint mondta, a VI. ötéves terv fő célját, az ország fizetőképességének a megőrzését sikerült végrehajtani. Teljesült mezőgazdasági előirányzatunk is, és túlteljesítettük nemzetközi visszafizetéseink mértékét. Ugyanakkor több cél nem valósult meg. Ilyenek az ipari terv teljesítése, a nemzeti jövedelem növelése, és életszínvonalunk emelése, megőrzése.

Mindezek után mi várható a VII. ötéves terv során? A külföldi adósságok lényeges csökkentése, a beruházások színvonalának (fejlettebb technika) és számának növelése. A szakszervezetek realitásnak ítélik ezt a tervet. Ugyanakkor felhívják a figyelmet arra, hogy nagyobb lehetőséget kellene adni a KGST-n belüli importnak. Továbbá javasolják az olyan gazdálkodást, hogy ne kényszerüljünk további hitelek felvételére.

Dr. Nagy Sándor előadását követően konzultációra adott le-

hetőséget. A konzultációs kérdések középpontjában a szakszervezetek, ezen belül és elsősorban a SZOT tömegkapcsolata, tájékoztatási, illetve tájékoztatói nyitottsága állt, melyben az elkövetkezendő időszakban jelentős változtatásokat kívánnak megvalósítani.

Délután Megyeri László kv-titkár előadásával folytatódott a program. Az előadó a magyar szakszervezetek új alapszabályát, illetve a Postások Szakszervezetének erre épülő működési szabályzatát ismertette. Elsősorban azokra a változásokra hívta fel a figyelmet, amelyek a mindennapi munka során előfordulhatnak. Emellett tájékoztatást adott a szabályozások egységes értelmezéséről is.

Az előadást követően a titkárok „iskolások” lettek, ugyanis 35–36 fős csoportokban beszéltek meg a délelőtti, illetve a délutáni előadásokon, hallottakat, majd szakszervezeti totó kitöltésére került sor. A totó nagy izgalomban tartott mindenkit. Akik készítették, azokat azért, hogy nem lesznek-e túl nehezek a kérdések, akik megoldották, azokat azért, hogy miként fog sikerülni. A 245 érvényesen kitöltött szelvény között 35 volt 13+1 találatos. Díjat mégis csak 18-an kaptak, mert a totón volt még egy kérdés, az úgynevezett „szuper”, amely a vezető-k éves tevékenységének véleményezéséről szólt, és csak azok kaptak díjat, akik ezt is kifogástalanul oldották meg. (A legtöbbben 11 találatot érték el.)

A nehéz és fárasztó nap után jól esett Gyurkovics Zsuzsa művésznő üdítő szanonzestje, aki Edít Piaf életéből adott szemelvényeket, és az ő híres szanonzáiból énekelt a hallgatók nagy tetszésére.

Vasárnap reggel ismét megtelt a nagy előadó. Ekkor a titkárok fórum keretében tehettek fel kérdéseket Tóth Illésnek, a Magyar Posta elnökének, Gricserné Heszky Enikőnek, a Postások Szakszervezete főtítkárnak és dr. Égető Imrénnek, a SZOT osztályvezető-helyettesének.

Elsőként Tóth Illés válaszolt a kérdésekre. Elmondta, hogy a szakma is felkészült a munkahelyi demokrácia mindennapi gyakorlására (Po. É-ben is megjelent), s kijelentette, hogy a fórumok jelentősen segítik a posta munkáját. A fórumokban azonban még újabb lehetőségek, tartalékok rejlenek. A posta elnöke kiemelten foglalkozott a közönségkapcsolati témával. Sajnos, ma még nem minden vezető érzi ennek szükségességét. Ebben még a posta legfelső vezetői is sokat tehetnek. A „mosolytanfolyam”-ról — amelyen 23 000 postás vett részt — elmondta, hogy ebben a formában nem folytatódik, de keresik a továbbélés módját.

Tóth Illés, a Magyar Posta elnöke, Benke Gézné, szakszervezetünk elnöke, Gricserné Heszky Enikő főtitkár, dr. Égető Imre, a SZOT osztályvezető-helyettese és Megyeri László kv-titkár

A sajtó az elmúlt évben megközelítőleg ezer esetben foglalkozott a postával (39 százalékuk elmarasztaló, 34 százalékuk semleges, 27 százalékuk pozitív volt). Munkánkban tehát van még javítani való. Hibamentes szolgáltatást ugyan a posta nem ígérhet, de a hibák száma még jelentősen csökkenthető.

Minden kérdésre, illetve válasza helyhiány miatt most nem tudunk kitérni, csak felsoroljuk azokat: mi lesz a meg hosszabbított pénteki nyitva tartással, lesz-e központi nagyaktív a jövőben, a posta ötéves terve reális-e, nem túlzottan szigorúak-e a képzettségi előírások, lezárult-e az átszervezés, mi lesz a garzonház építkezésével, milyen helyzetben dolgozik a posta és a szakszervezeti mozgalom? stb.

(A kérdésekre lapunkban folyamatosan visszatérünk.)

A postások telefonhoz jutásának esélyeiről, illetve ellátottságuk színvonaláról is kapott kérdést Tóth Illés. Erre a posta elnöke a helyszínen pontos, számszerű választ nem tudott adni, szerkesztőségünkhöz azonban eljuttatott egy, a felméréseken alapuló levelet, amit lapunk 3. oldalán, „Hátrányos helyzet?” címmel teljes terjedelemben közlünk, olvasóink és minden postás dolgozó megnyugtatóra.

Másodikként dr. Égető Imre válaszolt a hozzá intézett kérdésekre, majd Gricserné Heszky Enikő következett.

A főtítkár közölte, hogy a XII. kongresszus jegyzőkönyve május végére megjelenik. (Időközben a könyv elkészült, szétosztása folyamatban van. A szerk.)

A központi vezetőség intézkedési terve is készül; keretjelle-

XXXI. ÉVFOLYAM,

5. SZÁM

1986. MÁJUS

ÁRA: 2 FORINT

A VI. ötéves tervidőszakban és az 1985-ben elért eredmények alapján az MSZMP KB Kongresszusi Zászlóját és MT—SZOT Vörös Zászlóját, egyidejűleg a Kiváló Igazgatóság kitüntetést kapta meg a Soproni Postaigazgatóság.

*

A Magyar Posta elnökének és a Postások Szakszervezete elnökségének Kongresszusi Oklevelét, egyidejűleg a Kiváló Igazgatóság címet nyerte a Miskolci Postaigazgatóság.

*

A Magyar Posta elnökének és a Postások Szakszervezete elnökségének Kongresszusi Oklevelével együtt Elismerő Oklevelet kapott a Helyközi Távközlő Igazgatóság.

*

Dicsőítő oklevelben részesült a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, a Posta Központi Járműtelep, a Posta Beruházó és Tervező Intézet és a Posta Kísérleti Intézet.

*

A Posta VI. ötéves tervfeladatainak megvalósításában, valamint a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyben kiemelkedő teljesítményt elért kollektívák közül az MSZMP KB Kongresszusi Oklevelében, egyidejűleg a Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja kitüntetésben részesült a Rába műszerész szocialista brigád (Győri Átviteltechnikai Góciüzem).

*

A Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja kitüntetést kapta a Savaria távközlő-kezelők szocialista brigádja (Szombathely 1).

*

Az MSZMP KB Kongresszusi Oklevelében, egyidejűleg a Posta és Távközlés Kiváló Brigádja kitüntetésben részesült a Ságvári Endre távközlési komplexbrigád (Dél-Pest Megyei Távközlési Üzem).

*

A Posta és Távközlés Kiváló Brigádja kitüntetést kapott a Beton-Acél tervezőbrigád (Posta Beruházó és Tervező Intézet) és a Gagarin műszerész szocialista brigád (Debrecen Főközpont).

*

A Magyar Posta elnökének és a Postások Szakszervezete elnökségének Kongresszusi Oklevelét, egyidejűleg a Posta Kiváló Brigádja kitüntetést kapta a Gutenberg nyomdaüzemi szocialista brigád (Posta Anyag- és Értékcikkhivatal), a Petőfi Sándor műszerészbrigád (Győr-Sopron Megyei Távközlési Üzem), a Karancs komplexbrigád (Posta Járműtelep Salgótarjáni Üzemegysége), a Kempelen Farkas irodagép-műszerész szocialista brigád (Soproni Postaigazgatóság Javító és Szerelő Üzeme), a Puskás Tivadar II. műszerész szocialista brigád (Zala Megyei Távközlési Üzem), a Helyszíni közvetítő tévéműszerészbrigád (Országos Mikrohullámú Központ), a Bondor János kézbesítő szocialista brigád (Keszthely 1), a Dr. Francisco Salva hálózatfenntartó-irányító komplexbrigád (HTI Hálózatfenntartó Osztály), a Béke kézbesítő szocialista brigád (Eger 1), a Puskás Tivadar műszerészbrigád (Szabolcs-Szatmár Megyei Távközlési Üzem).

*

A KGST-országok közötti postai együttműködésben, valamint különböző kooperációs munkákban elért kiemelkedő munkájuk alapján A Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Brigádja, egyidejűleg A Posta Kiváló Brigádja kitüntetést kapta az Április 4. műszerész szocialista brigád (Miskolci Erősítő Góciüzem), a Panel tervező szocialista brigád (Posta Beruházó és Tervező Intézet), a Nemzetközi ügyintéző szocialista brigád (Posta Kísérleti Intézet), és a Bolyai János fejlesztő-kutató komplexbrigád (Posta Kísérleti Intézet).

*

A Nemzetközi Munkaverseny Élenjáró Dolgozója kitüntetést Szikszay Ferencné, Bolyai János szocialista brigád vezetője és Debreczeni Győző, az Április 4. szocialista brigád vezetője kapta.

*

A munkaverseny-mozgalomban a VI. ötéves tervidőszakban, valamint annak záróévében, 1985-ben elért eredményeik alapján A Posta Kiváló Ifjúsági Brigádja kitüntetést kapta a Petőfi Sándor műszerész szocialista brigád (Győri Mikrohullámú Állomás), az Ericsson karbantartó műszerészbrigád (Heves Megyei Távközlési Üzem), az Angela Davis felvevő-kezelő komplexbrigád (Mindszent), a Kandó Kálmán műszerész-műszaki ügyintéző komplexbrigád (Posta Állóközponti Üzem), a Róza Ferenc hírlapkezelő brigád (Szarvas), a Rakéta autószerelő brigád (Posta Járműtelep), a Haladás számadás-ellenőr brigád (Tv-díjnyilvántartó Hivatal), a Keleti Károly statisztikus brigád (Posta Számítástechnikai és Elszámoló Intézet), a Létay Etelka ügyviteli brigád (Magyar Posta Központja), a Scarbantia gépkocsiszerelő brigád (Soproni Postaigazgatóság Gépjármű Szállítási Üzeme), a Betulander műszerészbrigád (Belvárosi Távközlési Üzem), a Holló kézbesítő brigád (Kecel), a Május 1. távközlő-kezelő brigád (Siófok), a Lentület szerelőbrigád (Javítóüzem), az Egyetértés raktárosbrigád (Posta Építési Üzem), a Puskás Tivadar tudakozómunkahely-kezelő brigád (Távközlő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal), a Puskás Tivadar távközlő-kezelő brigád (Tatabánya), a József Attila mozgópósta előadó brigád (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), az Edison műszerészbrigád (Miskolc Városi Távközlési Üzem), a Felszabadulás hírlapárús-elszámoltató brigád (Miskolc 1), a Barátság műszerészbrigád (Fejér Megyei Távközlési Üzem), a Petőfi Sándor távirás- és távirat-kezelő komplexbrigád (Mátészalka), a Puskás Tivadar karbantartó műszerészbrigád (HTI Kapcsolástechnikai Góciüzem), a Dózsa György műszerészbrigád (Zala Megyei Távközlési Üzem), a Marie Curie felvevő-főpénztáros komplexbrigád (Győr 1), a József Attila raktárosbrigád (Anyag- és Értékcikkhivatal), az Universal karbantartó műszerészbrigád (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság Épület- és Gépkarbantartó Üzeme), a Dobó Katica főtávközlő-kezelő brigád (Budapest 62), a Lentület oktatási brigád (Posta Oktatási és Kulturális Intézet), a Hermann Alice óvónői brigád (Posta Szociális Hivatal III. Óvoda).

Kissné Barabás Györgyi

Mezőfi László

A közönségért — magunkért

Szaktudás kell és szolgáltatói magatartás

Beszélgetés dr. Oláh László elnökhelyettessel

A Magyar Posta Központjában végrehajtott szervezetkorszerűsítés során egységes irányítás alá kerültek a nemzetközi, a jogi és igazgatási, a szervezési ügyek, valamint a közönségkapcsolat. Felkerestük a felügyeletüket ellátó dr. Oláh László elnökhelyettest, tájékoztassa olvasóinkat arról, milyen tervekkel, elképzelésekkel fogott hozzá az újszerűen kialakított ügykör megszervezéséhez, elvi irányításához.

— Magam is állítom, hogy nem sokra mehet az a vezető, aki saját elgondolások, szándékok nélkül foglalja el székét, a beszélgetésünk folyamán vázolandó programot mégsem szeretném kisajátítani. Ez a mun-

katerv a Magyar Posta Központjának álláspontját foglalja magába, és jó lenne, ha minden postás dolgozó mielőbb ráhangolódna, eszerint dolgozna.

— A már említett feladatokról közül melyiknek tulajdonítja a legnagyobb jelentőséget?

— Semmiképpen sem akarom rangsorolni a felügyeletem alatt álló osztályok munkáját, egyik sem pótolhatja a másikat, mindegyiknek megvan a maga önálló, sajátos rendeltetése. Feladatainknak — feladatainknak — van azonban egy „közös nevezőjük”, mégpedig a posta fő tevékenysége, a szolgáltatás. Ebből kell kiindulnunk.

akaró szolgáltató vállalattá formálja át. A hajdan oly hírneves Magyar Posta jól teszi, ha most külföldi példákhoz folyamodik, hiszen ezek a mi közönségünk igényeit is nagymértékben befolyásolják. Határainkon túl már rájöttek arra, hogy a posták a hagyományos keretek között, magukat hatóságnak érezve, feltételeket diktálva manapság nem tudnak megélni. Számos tőkés országban erre a felismerésre rákényszerítette kollégáinkat az a körülmény, hogy az ő postájuk nem élvez monopolhelyzetet. Szervezetüket tehát a közönséget szolgáló vállallattá, működésüket kereskedelmi tevékenységgé alakítják át. Mellőzik a hatósági elemeket, könnyítik az igénybevétel feltételeit, megpróbálnak jól kiépített hálózataikkal többet nyújtani, mint amire a magánvállalkozók a meglehetősen nagy beruházási igény mellett képesek lehetnének. Ezért új szolgáltatásokat vezetnek be, különböző kedvezményeket nyújtanak, egyáltalán úgy igyekeznek a közönség kedvében járni, hogy a szolgáltatással arányban álló díjtétel ellenében jótállnak a megfelelő minőségért, a biztonságért.

— Fölmerül a kérdés, hogy a Magyar Postának mit kell tennie ahhoz, hogy itthon visz-

szaszerezze tekintélyét, s a nemzetközi összehasonlításban is megállja a helyét.

— Miután külföldön szerzett tapasztalatokról esett szó az imént, hadd folytassam a gondolatmenetet azzal, hogy egyetlen ország sem létezhet hasznosításuk nélkül. Természetesen nem szolgál másolással kell átvenni mások módszereit, hanem hazai viszonyainkhoz illesztve. És itt mindjárt arra szeretnék rámutatni, hogy az információszerzés sem lehet ötletszerű; a külföldi szakirodalomban való kutatást, a tanulmányutakat és a nemzetközi tárgyalásokat mostantól kezdve szigorúan úgy irányítjuk, hogy azok maradéktalanul az említett célokat szolgálják. Ennek megfelelően elsősorban azokat a nemzetközi kapcsolatainkat igyekszünk erősíteni, amelyek beleil- lenek az ország politikai, gazdasági irányvonalaiba, azokkal a postaigazgatásokkal szorgalmazzuk az együttműködést, amelyek munkája megfelel a mi fejlesztési elképzeléseinknek, és amelyektól hasznos ismereteket, tapasztalatokat szerezhethetünk. Tárgyalásainkat azokra a kérdésekre irányítjuk, amelyek a posta fejlesztési elképzeléseihez kapcsolódnak, valamint közép- és hosszútávú feladatainkkal egybevágnak.

Nem lehetünk hivatalnokok

— Kezdjük azzal a — nem éppen rokonszenves — megállapítással, hogy az utóbbi években, évtizedekben a postának és a közönségnek hagyományosan jó, bizalmi kapcsolatai meg- inogtak. Ez tárgyi és személyi okokra egyaránt visszavezethető. Az objektív okokat e helyen nemigen érdemes részleteznünk. Mindenki tudja, hogy a posta mindmáig nem kapta meg a fejlesztéshez szükséges lehetőségeket; sok üzemében, hivatalában elavult, leromlott eszközökkel, berendezésekkel dolgozik. Foglalkozunk inkább az emberi tényezőkkel!

— Sokat beszélünk mostanában elmaradásunkról, főleg a világszínvonalhoz mért hátrányunkról. És ez nem pusztán a postai szolgáltatások színvonalában nyilvánul meg, tapasztalható a népgazdaság más ágazatainál is. Ugyanakkor az életmód örvendetesen alkalmazkodni igyekszik a korszerű technikához, s ez együtt jár az igények nagymértékű növekedésével. A lakosság többet vár a szolgáltató intézményektől, a növekvő díjtételekért jobb kiszolgálásra tart igényt, érzékenyebb a hibákkal szemben, panaszaikat igen hamar a közvélemény elé tálalja. Ez a körülmény már önmagában is felelősségteljesebb, pontosabb munkát követelne tőlünk. Sajnos, az ellenkezője következett be: A sokáig rossz munkaerő-el- látottság a szakképzettség hiá-

nyosságaihoz, a munka- és a technológiai fegyelem lazulásához vezetett. Ilyen körülmé- nyek között — le nem mondva a nagyobb arányú fejlesztés iránti igényünkről — a szemé- lyi feltételek javításával kell hozzákezdennünk a szolgáltatásaink színvonalának emelésé- hez.

— Attól tartok, hogy a gazdaságunknak mostanában gyakran egyik erőforrásaként emlegetett belső tartalékokhoz lyukadunk ki. Nem félo, hogy a postához hű törzsgárda azt érzi majd, hogy megint az ő vál- lára nehezednek újabb terhek?

— Szó sincs arról, hogy az utcáról felvett szakképzetlen dolgozók által el nem végzett munkát a hozzáértő idősebbek- kel hajtassuk végre. Viszont mindenképpen más felfogás- ban kell dolgoznunk. Mindany- nyiunknak, a posta valamennyi dolgozójának, függetlenül a hierarchiában elfoglalt beosztásá- tól. Először is valamennyi szin- ten és munkakörben meg kell szerezni a szükséges szakisme- reketek, tájékozottságot, és el kell sajátítani azt a magatartást, korszerűbb szemléletet, amely nélkül nem képzelhető el a szol- gáltatások minőségének javítá- sa, megbízhatóságuk fokozása. Természetesen a közvélemény formálása is igen fontos feladat. A mondottakkal azonban leg- följebb felállunk kényelmes ülésünkről, de még egyetlen lé- pést sem teszünk.

Mások hogyan csinálják?

— Ahhoz, hogy visszaszerez- zük igénybevevőink bizalmát, alkalmazkodnunk kell ahhoz a

világban végbemenő folyama- t- hoz, amely a postát a közönsé- get mindenáron kiszolgálni

Megtaláltuk a helyes utat

— Hogy visszavezzünk ha- zai vizeinkre: munkánk szerve- zeti feltételei adva vannak. Megvan az önállóságunk, a pos- ta korszerűsített szervezeti ke- retek között működik. Arra kell törekednünk, hogy pontosan, gyorsan, megbízhatóan, egy- szóval kevesebb hibával dol- gozzunk, el nem hanyagolva a gazdaságosságot, a nyereség növelését. Tehát nem közöm- bös, mit és hogyan szolgálta- tunk. Szerencsénkre konkure- renciával — bár jelei itt-ott mu- tatkoznak — egyelőre még csak olyanformán kell harcolnunk, hogy fölőlegessé tegyük kiala- kulását.

— A hatósági szemlélet meg- szüntetéséről mi is régóta be- szélünk, és azért tettünk is egyet-mást. A szolgáltatói szemlélet elterjesztésére indí- tott folyamatot azonban követ- keztetésből tesszük. Az átszer- vezéssel egyidejűleg elkezdő- dött és részben be is fejeződött a szabályzatok jelentős részé- nek korszerűsítése. Ki kell be- lökni szűrni minden elavult, bü- rokratikus rendelkezést, ame- lyek nehezítik szolgáltatásaink igénybevételét. Nyomatvá- nyainkon is megváltozott hang-

nemben kívánunk ügyfeleink- hez szólni. Ez a szándékunk egyaránt vonatkozik a tájéko- zatók, az értesítők szövegezésé- re és az űrlapok kitöltési útmu- tatóira (nem utasításaira).

— A közönséggel való szóbe- li, személyes kapcsolatunk javí- tásában a végrehajtott szolgálat dolgozói tehetnek a legtöbbet. Ezért azt várjuk a hivatalok és az üzemek vezetőitől, jelenlé- tükkel, rátermettségükkel és szakismereteikkel álljanak a dolgozók mellett az ügyfelekkel való napi érintkezés során, élje- nek együtt beosztottaikkal és a közönséggel. Valamennyi pos- tás munkatársunktól pedig azt kérjük, keltsenek a feladókban, a címzettekben, az előfizetők- ben vagy a nyilvános állomás- ról telefonálóknak, meg a csu- pán kérdésekkel hozzájuk fo- rdulóknak bizalmat munkájuk, egyúttal a posta iránt. Ezzel ve- gyenek részt a megújulási fo- lyamatban!

Mi pedig, megköszönve dr. Oláh Lászlónak útmutatóként hasznosítható nyilatkozatát, ugyanezt kérjük szakszerve- tünk tagságától, kiváltképp a tisztségviselőktől, a bizalmiak- tól.

Benda István

KITÜNTETÉSEK

Május 1-je alkalmából kiemelkedő szakszervezeti és szak- mai munkájuk elismeréseként a Szakszervezetek Országos Tanácsa

Szakszervezeti Munkáért arany

fokozatú kitüntetést adományozott Bari Bernátné szb gaz- dasági felelősnek (Miskolc 1 postahivatal), Belső Istvánné kszb-titkárnak (Lenti postahivatal), Berdó István szb-titkár- nak (Teréz Távbeszélő Üzem), Birgés Józsefné kszb-vezető- ségi tagnak (Pásztó postahivatal), Egyed Ernőné szb-titkár, SZOT-, szvb-, kv-, tszb-tagnak (Budapest 1 postahivatal), Marsalkó Endréné tszb-tagnak (Debreceni Postaigazgató- ság), Molnár Gabriella tszb-tagnak (Budapest vidéki Posta- igazgatóság), Nagy Jeromos szb-titkárnak (Mozgóposta Cso- magfeldolgozó Vámközvetítő Hivatal), Nagy József tszb-tag, kszb vezetőiségi tagnak (Nagyhalász postahivatal), dr. Pazar Ferenc nyugdíjasnak (Pécsi PSE), Pekk Istvánné bizalmi, gazdasági felelősnek (Andornaktálya postahivatal), Solymos Zsigmond bizalmiküldöttnek (Székesfehérvár Rádióállo- más), Székely József szb-titkárnak (Miskolci Átviteltechnikai Góciüzem), Tárnoki Richárdné szb-titkár, tszb-tagnak (Veszprém 1 postahivatal).

Szakszervezeti Munkáért ezüst

fokozatú kitüntetést kapott Andrási Lajosné bizalmi, bizal- miküldött (Kazincbarcika 1 postahivatal), Csörnyei János kszb-titkár (Cegléd 2 postahivatal), Erdei Árpád propagan- dista (Debreceni Postaigazgatóság), Fodor Csaba szb-elnök (Magyar Filatélia Vállalat), Géczi Istvánné tszb-tag (Szegedi Postaigazgatóság), Katona Ferencné bizalmi, tt-felelős (Jó- zsef Távbeszélő Üzem), Kissné Barabás Györgyi politikai munkatárs (Postások Szakszervezete), Kovács József szb-tit- kár (Belváros Távbeszélő Üzem), Kőhalmi Istvánné tszb- tag, közigazdasági bizottsági vezető (Pécsi Postaigazgatóság), Makkai Attila tszb sportbizottsági tag (Rádió- és Televízió- műszaki Igazgatóság), Mezőfi László felelős szerkesztő (Pos- tások Szakszervezete), Móradi Gáborné szb-titkár (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Nyikos Lajosné (Budapest 112 postahivatal), Pálfalvi Józsefné szb-titkár (Levélfeldolgozó Üzem), Pásztor Ernő sportbizottsági vezető (Cegléd Főköz- pont), Simon Attila politikai főmunkatárs (Postások Szak- szervezete), Sipos Sándor gépkocsivezető, aktív (Budapesti Postaigazgatóság), Szalay Jenőné szb-titkár (Pápa 2 postahi- vatal), Toman Károlyné kszb-titkár (Kalocsa postahivatal), Varga Imre propagandista (Karcag postahivatal).

Szakszervezeti Munkáért oklevelet

kapott Adamik Erzsébet közönségszervező (Budapesti Pos- taigazgatóság), Ágoston Sándorné szb gazdasági felelős (Bu- dapesti Postaigazgatóság), Ambrusics Józsefné üdülési, tt- felelős (Edelény postahivatal), Andics Gáborné főbizalmi, szb-tag (Posta Számítástechnikai és Elszámoló Intézet), An- talka Géza szb-tag (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), Balogh Gáborné adminisztrátor (Postások Szakszervezete), Balogh János propagandista (Rákócziúfalva postahivatal), Baranyi Istvánné gazdasági felelős (Hírlap és Postaszállítá- si Igazgatóság), Barasits Dezső gazdasági felelős (Pécsi Pos- taigazgatóság), dr. Bartha Endréné kszb-vezetőségi tag (Vác 1 postahivatal), Bánki János bizalmi (Győr-Sopron Me- gyei Távközlési Üzem), Bánóczkiné Papp Ágnes adminisz- trátor (Postások Szakszervezete), Bekker Béla sport-, kultu- rális és agitációfelelős (Posta Beruházó és Tervező Intézet), Bereczki Gyuláné bizalmiküldött (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Berényi Zoltán szb-titkár (Pécsi Átviteltechni- kai Góciüzem), Bertalan Ferenc propagandista (Erzsébet Távbeszélő Üzem), Birkás Istvánné bizalmi (Karácsond pos- tahivatal), Boczka Erzsébet kszb-titkár (Szabadszállás posta- hivatal), Boros Lajosné tt-bizottsági vezető (Szegedi Posta- igazgatóság), Broda Bertalanné bizalmi (Emőd postahiva- tal), Budai Lászlóné gazdasági felelős (Várpalota 1 postahi- vatal), Csanaki Béla bizalmi (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Cseh László ifjúsági és kulturális, agitációs és propagandafelelős (Mosonmagyaróvár 1 postahivatal), Csunderlik László közigazdasági bizottsági tag (Posta Jár- műtelep), Danis István munkavédelmi felügyelő (Kecse- mét Távközlési Üzem), Dóra József szb-titkár (Szegedi Átvit- eltechnikai Góciüzem), Doroszalai Imréné gazdasági felelős (Szombathely 2 postahivatal), Drig Győző bizalmi (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), El-Saghírné bizalmi, közigaz- dasági bizottsági tag (Budapest 62 postahivatal), Ember Nándor főbizalmi (Posta Járműtelep), Erdei Sándor bizalmi, szb-elnök, kv-tag (Budapest 114 postahivatal), Farkas József kszb-tag (Isaszeg postahivatal), Ferenczi Károlyné kszb-tit- kár (Celldömölk 1 postahivatal), Főnagy Lajosné bizalmi, bi- zalmiküldött (Szikszó postahivatal), Ginczli Jenőné gazdasá- gi felelős (Budapest 4 postahivatal), Gombos Gyuláné szvb- elnök (Szolnok 2 postahivatal), Gombos Istvánné gazdasági felelős (Posta Építési Üzem), Görög Ferencné bizalmi (Zugló Távbeszélő Központ), Gyarmati Gyula bizalmi, bizalmikül- dött (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Halász Er- vinné bizalmi (Távközlési és Díjelszámoló Hivatal), Halászi Mária szvb-tag (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság).

(Folytatás a 3. oldalon.)

Szb-titkári tanfolyam Balatonfüreden

Április 14-én az ország nagy részén hóhullással köszöntött be ismét a tél. A SZOT balaton- füredi oktatási központjában ezen a napon kezdődött a Pos- tások Szakszervezete által szer- vezett, egyhetes szb-titkári tan- folyam, melyen 58 postás dolgo- zó (szb-titkár) vett részt.

A szép és impozáns épület, a Balaton-part legnagyobb meg- lepetésre napstúdióval, tavaszi pompával fogadta az ország minden tájáról, szinte vala- mennyi igazgatóság képviselő- tében ideérkező hallgatókat, akiknek nagy többsége az 1985-ös választáson került tisz- ségbe. Az oktatási központ

nemcsak a tanuláshoz, hanem a pihenéshez is megadott minden lehetőséget.

A megérkezés és elhelyezke- dés izgalmi hamar elcsende- sedtek. A megnyitóval megin- dult az alapos felkészítés. Az előadások tartalmasak voltak, új információt adtak. Az elő- adók sok gyakorlati példával tették színesebbé mondanivaló- jukat. Úgy tudtak együtt gon- dolkodni, élni a hallgatókkal, hogy legtöbbször még az órák közötti szünetet is konzultáció- ra, kérdések feltevésére és megválaszolására fordították. Mindenki nagyra értékelte az azonnali, helyszíni válaszokat.

A nagyfokú érdeklődés meg- mutatta a titkárok felelősség- tudatát, hogy átérzik azt, hogy a szakszervezeti funkció gyakor- lása elsősorban az alapszerve- zetekben folyó munka. A tag- ság itt találkozik közvetlenül a szakszervezettel, és a szakszer- vezet munkáját aszerint ítéli meg, ahogyan az alapszerve- zetekben, az ott kialakult körü- lmények láttán értékeli, minősí- ti. Ennek a feladatnak a megva- lósítását segítette ez a tanfo- lyam.

Az előadások mindennap 8-tól 17 óráig tartottak, tartal- masak, kimerítőek voltak min- den értelemben, de az elmarad-

hatatlan esti beszélgetések, sé- ták pihenést is nyújtottak. A nagy létszám ellenére sike- rült a csoportnak közösséggé formálódnia, lehetőség nyílt egymás megismerésére, a mun- katerületen előforduló kérdések közös megvitatására.

A tanfolyam zárása rendha- gyó volt, mert a programnak megfelelően az egy hét lezárult. Valójában beletorkollott egy hétfőjei országos titkári felké- szítőbe, amelyen már az itt megszerzett ismereteket fel- használva vehettek részt a hall- gatók.

Dr. Németh Adalberta

KITÜNTETÉSEK

(Folytatás a 2. oldalról.)

Hámori József sportfelelős (Környe postahivatal), Horváth Ferenc bizalmi (Budapesti Kábelfenntartó Üzem), Horváth Károlyné gazdasági és üdülési felelős (Sproni Hálózatépítő Üzem), K. Horváth Margit bizalmi (Szentés 1 postahivatal), Horváth Mária gazdasági felelős (Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság), H. Kiss János bizalmi, kszb-elnök (Csökmő postahivatal), Horváth Sándor bizalmi (Budapesti Fenn-tartási Üzem), Inoka Antalné tt-tag (Posta Anyag- és Érték-cikkhivatal), Jendrelovits Lajosné tt-tag (Posta Kísérleti Intézet), dr. Jungmayer Józsefné tt-felelős (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Kalmár Jánosné gazdasági felelős (Csongrád Megyei Távközlési Üzem), Katona István tszb közgazdasági bizottsági tag (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Katrus Ottóné bizalmi (Budapesti Postaigazgatóság), Kauker János szb-tag (Győri Átviteltechnikai Gócézem), Kákonyi Ferencné tt-felelős (Posta Központi Táviróhivatal), Kelemen Dezsőné szb-tag (Nógrád Megyei Távközlési Üzem), Kéki Csabáné gazdasági felelős (Magyar Bélyeggyűjtők Országos Szövetsége), Király Emil főbizalmi-helyettes (Levélfeldolgozó Üzem), Kiss Józsefné szb-elnök (Nagytényi postahivatal), Kiss Zsuzsanna kszb-tag (Budapest vidéki Postaigazgatóság), Koncz Andrásné kszb-tag (Vásárosnamény postahivatal), Koppány Csaba szb-elnök (Posta Oktatási és Kulturális Intézet), dr. Kotroczó Józsefné tt-albizottsági tag (Salgótarján 1 postahivatal), Kovács Istvánné gazdasági felelős (Napilap-feldolgozó Üzem), dr. Kovács József közgazdasági bizottsági tag (Debreceni Postaigazgatóság), Kövári László gazdasági felelős (Szegedi Postaigazgatóság), Kóvér Ferencné szb gazdasági felelős (Budapest 62 postahivatal), Krempel Mayer Gyula propagandista (Debrecen 1 postahivatal), Krizsán György szb-elnök, tszb-tag, bizalmi (Debreceni Postaigazgatóság), Kucska Andrásné főbizalmi (Budapest 70 postahivatal), Kulcsár János szb-titkár (Szeged 2 postahivatal), Ladányi Csabáné kulturális, agitációs és propagandafelelős (Posta Számítástechnikai és Elszámoló Intézet), László Dénesné bizalmi (Szeke-szárd 1 postahivatal), Lipcsey Tibor közgazdasági felelős (Miskolci Postaigazgatóság), Lukács Gyuláné bizalmi (Debreceni Postaigazgatóság), Maróti Imréné szvb-tag (Solt Rádióállomás), Matics László bizalmi, sportfelelős (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Mihalovics Miklós letéti könyvtáros (Somogy Megyei Távközlési Üzem), Mikite Zoltánné gazdasági felelős (Mezőkovácsháza postahivatal), Mokán Györgyné bizalmi (Posta Tervező és Beruházó Intézet), Monostori Mártonné gazdasági felelős (Békés Megyei Távközlési Üzem), Nagy Antal bizalmi, bizalmiküldött (Füzesabony postahivatal), Nagy Béla bizalmi (Szegedi Gépjárműszállítási Üzem), Nagy János tszb-tag (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Nagyné Csókási Teréz gazdasági felelős (Kecskemét 1 postahivatal), Nagy Teréz bizalmi (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), Navratil Mihály bizalmi (Mozgóposta Csomagfeldolgozó és Vámközvetítő Hivatal), Nádas Béláné gazdasági felelős (József Távbeszélő Üzem), Nemcsics Elek szb-tag, bizalmihelyettes (Magyar Posta Központja), Németh Zoltánné gazdasági felelős (Posta Kísérleti Intézet), Niederkirchner Ferenc munkavédelmi felügyelő (Óbuda Távbeszélő Központ), Norgauer Mária bizalmi (Pécsi Távközlési Üzem), Ómájtényi Béla propagandista, sportfelelős (Hollóháza postahivatal), Ombódi Béla közgazdasági bizottsági tag (Miskolci Postaigazgatóság), Oroszi József kszb-titkár (Kiskőrös postahivatal), Pap Istvánné tt- és nőfelelős (Kapcsolástechnikai Gócézem), Pálffy Zsuzsanna üdülési felelős (Pécsi Gépjárműszállítási Üzem), Pecsénye Béláné propagandista (Nyíregyháza 1 postahivatal), Peszleg Imre bizalmi (Csesztreg postahivatal), Pethő Istvánné gazdasági felelős (Soproni Vezeték Nélküli Távközlési Felügyelőség), Pethő Lajos főbizalmi (Magyar Posta Központja), Pécsi Magdolna üdülési felelős, bizalmi (Puskás Tivadar Távközléstechnikai Szakközépiskola), Pintér Imréné szb-tag (Szolnoki Rádióállomás), Poch József szb-elnök (Baranya Megyei Távközlési Üzem), Répási Dezsőné kszb-elnök, bizalmiküldött (Taktaharkány postahivatal), Rixer Róbertné főbizalmi-helyettes, bizalmi (Lipót Távbeszélő Üzem), Rosta Miklós tszb-tag (Győr-Sopron Megyei Távközlési Üzem), Róth Péter munkavédelmi és szociálpolitikai bizottsági tag (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Rudolf János bizalmi (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Sárai Józsefné bizalmi, gazdasági felelős (Tata 1 postahivatal), Sipos Józsefné bizalmi (Posta Oktatási és Kulturális Intézet), Soós László főbizalmi (Budapest 70 postahivatal), Stánitz Jánosné kulturális, agitációs és propaganda-bizottsági tag (Salgótarján 1 postahivatal), Stevkovics Lajos szb-tag, tszb sportbizottsági tag (Észak-Pest Megyei Távközlési Üzem), Steiner Ádámné szvb-elnök (Paks 1 postahivatal), Stitz Antal szb-titkár (Budapesti Távbeszélő Igazgatóság), dr. Szakáll László szb-tag (Debreceni Postaigazgatóság), Szalai Sándor szb-elnök (Épületgépészeti Üzem), Szauer Károly bizalmi (Lágymányos Távbeszélő Üzem), Szombati Józsefné gazdasági felelős (Siklós postahivatal), Szudva Vilmosné gazdasági felelős (Posta Központi Táviró Hivatal), Szűcs Sándorné tt-felelős (Posta Alközponti Üzem), Szayer Józsefné gazdasági felelős (Ferenc Távbeszélő Üzem), Takács Ferencné szb-elnök, bizalmi (Miskolci Postaigazgatóság), Tar József bizalmi, szb-tag (Posta Építési Üzem), Tatár Józsefné szb-tag (Debrecen 2 postahivatal), Tokaji László kszb-titkár (Békéscsaba megyei hivatal), Tóth Lászlóné szb-titkár (Sopron 1 postahivatal), Tömösváry Tiborné szb-elnök, bizalmiküldött (Soproni Postaigazgatóság), Török József szvb-elnök (Debreceni Átviteltechnikai Gócézem), Tóth Károly sport- és ifjúsági felelős (Újpest 1 postahivatal), Turi Istvánné üdültetési felelős (Szegedi Postaigazgatóság), Tuschek Mária gazdasági felelős (Krisztina Távbeszélő Üzem), Újvárosi Béláné bizalmi (Posta Anyag- és Érték-cikkhivatal), Úr Géza bizalmi (Helyközi Távbeszélő Igazgatóság), Varga Józsefné kszb-titkár (Szentés 1 postahivatal), Végh Dudás József propagandista, bizalmi, szb-elnök (Miskolc Városi Távközlési Üzem), Végh Ferencné kszb-elnök (Dombóvár 1 postahivatal), Vida György munkavédelmi albizottsági vezető (Soproni Postaigazgatóság), Walter Jenőné bizalmiküldött (Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság), Zsohár Jánosné bizalmi (Tatabánya 1 postahivatal).

Útmutató a szociális és munkavédelmi tervezéshez

Az elmúlt évtizedekben tervszerűen és számottevően fejlődött a postás dolgozók szociális ellátása, javultak a munkakörülmények. A szociálpolitika eredményesen járult hozzá az élet- és munkakörülmények, valamint a társadalmi esélyegyenlőség feltételeinek javításához. A gazdaságirányítási rendszer továbbfejlesztése során nyilvánvalóvá vált, hogy a szolgáltatás teljesítőképességének javítása és a hatékonyabb munka további távlatokat nyithat a dolgozókról történő széles körű gondoskodás kiszélesítése és az egészséges, biztonságos munkafeltételek javítása terén. A szociálpolitika egy időben szolgál társadalompolitikai célokat és segíti a postán a munkaerő megszerzését, megtartását.

Az állami szociális ellátást jól egészíti ki a munkáltatói szociálpolitika. Ez így van a postán is. Arra törekszünk, hogy a postai szociálpolitika és a munkavédelem jelenlegi eszközei a jövőben is széleskörűen alkalmazzuk, és továbbra is fontos tényezői legyenek a dolgozókról való gondoskodásnak.

A Postások Szakszervezete XII. kongresszusának határozata konkrétan megjelöli a követ-

kező évek szociálpolitikai és munkavédelmi feladatait. Kongresszusunk határozatai azonban csak akkor válhatnak valóra, ha a kitűzött célok, fejlesztési elképzelések — az eddigi gyakorlatnak megfelelően — testet öltönek a középtávú és éves tervekben.

A VII. ötéves szociális tervezéshez a Pénzügyminisztérium és a SZOT elnöksége együttes irányelvet adott ki, nem zárva ki azt a lehetőséget sem, hogy — a sajátosságok figyelembevételével — ágazati útmutatóval nyújtsunk további segítséget a gazdálkodó postaszerveknek.

A PM—SZOT irányelv alapján a Magyar Posta elnöke és szakszervezetünk elnöksége közös útmutatót adott közre. (Megjelent a Po. É. 12/1986. évi számában.)

Tekintettel arra, hogy ilyen formán az útmutató széles körben eljut az illetékes szakmai és szakszervezeti szervekhez, valamint a dolgozókhoz, ezért csupán főbb gondolatokkal kívánok foglalkozni.

Az útmutató hat fő fejezetre tagozódik, amelyekből az első a munkához közvetlenül kapcsolódó ellátásokat, juttatásokat tárgyalja.

Gondoskodás a dolgozókról

Ebből a munkásszállások kérdését kell kiemelni. A fővárosi munkaerőhelyzete — különösen a nőknél — néhány helyen, egyenesen kritikusan mondható. A munkaerőt elsősorban vidékről lehet pótolni. Jelenleg azonban a női szálló teljesen telített, ezért a tervidőszakban egy új női munkásszálló kell lélepféltetni. Természetesen a vidéki nagyvárosokban is szükség van a férőhelyek gyarapítására. Reméljük, hogy ezzel érezhetően javulhat a posta munkaerő-ellátottsága, és emellett nődolgóink közérzete is.

A másik ide tartozó téma a munka-, forma- és egyenruha-ellátás kérdése is. Az a célunk, hogy a ruhaellátásra jogosult dolgozók a tevékenységüknek legjobban megfelelő, minőségileg és mennyiségileg kielégítő juttatásban részesüljenek. Megjegyezzük, hogy a megfogalmazott igények teljesítése az eddigiéknél sokkal több konkrét intézkedést igényel a postaszervektől, de az ellenőrzésben és a számonkérésben a szakszervezeti bizottságtól is. Az a tapasztalatunk, hogy a helyi szervek a hatáskörükbe tartozó témákban nem tettek mindig eleget feladatuknak. Például az egyenruha-ellátásnál nem módosították az időközben megváltozott dolgozói méreteket, nem készleteztek az újonnan belépő dolgozók ellátásához, nem intézkedtek a kisebb igazítások helyi elvégzésére. Ami a központi intézkedést illeti, előkészítés alatt áll a hírlapok új formaruhája, a jobb, korszerűbb esőkabát rendszeresítése, és az egyenruha minőségét javító intézkedések is folyamatban vannak (például tartósabb bélésanyag és cérna).

Tóth Illésnek, a Magyar Posta elnökének a postások telefonhelyzetével kapcsolatos választ az alábbiakban közöljük.

Az alapszervi szb-titkárok részére Balatonfüreden rendezett tanfolyamon általános véleményként fogalmazódott meg, hogy a távbeszélő-állomások odaítélésénél a postás dolgozók hátrányos helyzetben vannak. A kérdés nem először vetődik fel. Bizonyára többen emlékeznek még a múlt év októberében megjelent, *Postásoknak — ajánlva* című kiadványra, amely 1984-es adatokat felhasználva foglalkozott a postások telefonellátottságával.

Az útmutató foglalkozik a beutalójegyek odaítélésével is. A szakszervezeti szervek nagy hangsúlyt fektessenek a rászorultság elbírálására, de figyelembe kell venni az egészségügyi és a szociális szempontokat is. Nagyobb figyelmet kell fordítani a támogatás egyéb módozataira is, mindazoknál a kis keresetű családoknál és a nyugdíjasainknál, akiknél az üdülőjegy térítési díjához további anyagi támogatás indokolt. Az anyagi lehetőségek erre megvannak, csak jobban kell élni velük (például díjmegtérítés, 200 forintos utalvány).

A segélyezés kapcsán az a célunk, hogy az ne aprózódjon szét, hanem indokolt esetben érezhető mértékű anyagi segítséget nyújtson a rászorultaknak. A nagycsaládos segély régen bevált támogatási forma, de az összeg reálértékét az évek során nem tudtuk megőrizni. Szükséges ezért, hogy helyreálítsuk a segély vásárlóértékét. Nem szabad megfélemlkezni a kis jövedelmű nyugdíjasainkról sem, rendszeres támogatásuk mindenképpen indokolt.

Az útmutató harmadik fejezete tárgyalja az egyéb juttatásokat, amelyek kiemelkedő témája a lakásépítés és -vásárlás támogatása. A posta — eddigi gyakorlatához híven — továbbra is jelentős anyagi áldozatot vállal a dolgozók lakáshoz jutásának támogatására. (Évente több mint ezer dolgozó mintegy 110 millió forint támogatásban részesül.) A különösen nehéz

helyzetben levő kis keresetű fiataloknak önerőből nincs vagy alig van lehetőségük az önálló otthon megteremtésére. Ezért is kell helyzetük javítására átmeneti lakásmegoldásokkal segíteni őket. Ez lehet önállóan vagy több vállalattal, illetve tanáccsal közösen létesített (vagy átalakított) átmeneti otthon, garzonház. A fiatalnak így lehetősége van a végleges otthon megteremtéséhez a fokozott takarékoskodásra.

Külön fejezet foglalkozik a szakszervezeti szervek feladataival és a munkahelyi demokrácia szerepével a szociális tervezésben. Fő feladatnak tartjuk a szociális tervezés egész folyamatában a dolgozók részvételét, majd a terv végrehajtása során a kollektíva közreműködését és a társadalmi ellenőrzést.

Fontos kiemelni azt is, hogy a fejlesztési célokat a gazdasági vezetők a szakszervezeti szervekkel egyetértésben határozzák meg és rangsorolják. Itt természetesen a tapasztalatok mellett hasznosítani kell a dolgozók jogos és ésszerű javaslatait is. Az éves tervet a bizalmi testület a gazdasági vezetőkkel egyetértésben hagyja jóvá.

A szociális terv megvalósítását menet közben is ellenőrizni kell, ebben a szakszervezetnek sajátos eszközeivel, jelzésrendszerével kell részt vállalnia. Változatlan marad a terv végrehajtásáról szóló éves beszámoló kötelezettség, amelyet a tszb (szb) írásos kiegészítőjével tárgyal meg a bizalmi testület.

A testi épségért, egészségért

A munkavédelem tervezéséhez külön útmutató áll rendelkezésre. Ebben kifejezetten az ágazati sajátosságok, igények fogalmazódtak meg. A VII. ötéves terv munkavédelmi tervezéséhez az Országos Munkavédelmi Főfelügyelőség és a SZOT elnöksége együttes irányelvet adott ki, amelyet kötelezően figyelembe kell venni (megjelent a Po. É. 1985. évi 30. számában). A tervfejezeteket a módszertani útmutató alapján kell elkészíteni.

A postai sajátosságokról szóló útmutatóból az alábbiakat emeljük ki. A veszélyes és ártalmas termelési tényezők között dolgozók számának megállapításához, valamint a szükséges intézkedések meghatározásához a műszeres munkakörülmények vizsgálata eredményeit (zaj, világítás, klíma stb.) figyelembe kell venni. Fontos követelmény az is, hogy ezeket a munkakörülményi térképeket élön kell tartani, tehát szükség szerint javítani kell.

A jelenlegi helyzet szerint a postaforgalmi dolgozóknak mintegy 12-14 százaléka, a postaműszak területén foglalkoztatottnak mintegy 30-32 százaléka, az ipari területen dolgozóknak 35-37 százaléka nem megfelelő munkakörülmények között dolgozik. Tekintettel arra, hogy a VII. ötéves terv fejlesztési lehetőségei a kívánatosnál kisebb mértékű javulást eredményeznek a munkakörülményekben, a rangsorolásra különösen figyelni kell.

Németh Istvánné

Hátrányos helyzet?

Mit tudunk mondani a legújabb adatok szerint?

Mindenekelőtt le kell szögezni: *nincs olyan szabály, amely szerint a postások távbeszélő-igényeit hátrább kellene sorolni.* A számok sem igazolják a hátrányos helyzetet. Összesen 23 888 pszdk-s telefonot üzemeltet a posta, tehát 100 postás dolgozó közül 30-nak — majd minden harmadiknak — van telefonja. E számítás során pedig a legtöbb hátrányos helyzetű dolgozó köré vettük figyelembe: 80 ezer dolgozót, ide sorolva az egy évnél rövidebb munka-

viszonnyal rendelkezőket, a részmunkaidősöket és a nyugdíjasokat is.

Ahhoz, hogy a postás dolgozók telefonellátottságát az országos ellátottsághoz hasonlíthassuk, a nyilvántartások adataiból mutatót kell képeznünk. Az 1985. évi statisztika szerint 100 lakosra 4,69 lakásállomás jut. (Ez a teljes lakosságra vetítéssel való számbavétel.) Mivel a pszdk-s állomások egyértelműen lakásállomások, az összehasonlíthatóság végett a postás dolgozókat családtagokkal

együtt „lakosság”-ként vesszük figyelembe. A 80 ezer postás dolgozót, valamint a 2,7-es átlagos családnagyságot figyelembe véve (KSH által közölt országos átlag) ez (2,7 × 80 000) 216 ezer „lakos”-nak felel meg.

A postás „lakosság” telefonellátottsága a fentiek szerint (23 888:216 000 × 100) 11 pszdk-s lakásállomás/100 fő. Ez az ellátottsági mutató (11) az országos átlagnak (4,69) több mint a kétszerese. Tehát az adatok is azt bizonyítják, hogy *nincs hátrányos megkülönböztetés* a postások telefonellátottságában. A lehetőségekhez képest a posta ezen a téren is gondol dolgozóra.

Elismerések a Soproni Postaigazgatóságnak

Kirkovits István átveszi a kitüntetések Berez Jánostól

Az igazgatóság dolgozóinak munkájára a VI. ötéves tervben az új és újabb feladatok, a változó, sőt szigorodó gazdasági szabályozók mellett is az alkalmazkodás volt a jellemző. Változás vált szükségessé elsősorban a gondolkodásban. A hivatalnoki szemlélet helyett egyre inkább a postai és távközlési ügyfelek szempontjait vették figyelembe, s ehhez járult még a gazdálkodói magatartás is. Ezeknek az elveknek a megértése és a közös cselekvés csak nyílt, őszinte és kritikát is elfogadó légkörben volt lehetséges.

Nagy gondot fordított az igazgatóság a közönség tájékoztatására és az udvarias kiszolgálásra. A munkahelyeken a feliratok mellett a postai szolgáltatások szimbólumait is elhelyezték, ami a külföldi ügyfelek tájékozódását jelentősen megkönnyíti. Névtáblát rendszeresített a munkahelyeken, s mintegy ezer dolgozót iskoláztak be a szolgáltatói magatartáskultúra tanfolyamaira.

Az udvariasságot azonban nem elég tanulni. Az erőltetett mosoly előbb-utóbb lelepleződik. Belülről kell mosolyogni! — mondta Berez János, az MSZMP KB titkára ünnepi beszédében. S erre a dolgozó csak akkor képes, ha jól érzi magát a munkahelyen, ha jó a munkahelyi légkör. Nos, a soproni postásoknak van okuk belülről is mosolyogni. Jelentősen nőtt a bérszínvonal a VI. ötéves tervben. A társadalmi szerek segítségével mindenütt demokratikus légkör alakult ki, melyben nemcsak meghallgatják, hanem el is várják a dolgozók véleményét, javaslatát a tervezéstől a végrehajtás módjáig minden kérdésben. Javultak az élet- és munkakörülmények. Százkét postahivatal került korszerűbb körülmények közé. A munkakörülmények és a munkavédelem javítására 135 millió forintot költöttek. A Fertő-tavon víziótelep létesült, a balatonkenesei üdülő konyhával bővült.

A postaforgalom valamennyi növekvő igényt ki tudott elégíteni. A távközlési forgalom is lényegesen növekedett, a telefonellátás azonban a Soproni Postaigazgatóság területén is jelen-

milliárdos beruházás valósult meg, s ezek eredményeként az állóeszköz-állomány bruttó értéke 62,6 százalékkal nőtt.

A vidéki igazgatóságok közül elsőként számítóközpontot létesítettek, amely ma már nélkülözhetetlen eszköze a mindennapi munkának. Sopronban ipari és raktárbázis, Veszprémben az 1-es posta épülete, Győrben a műszaki főiskola oktatási célokat is szolgáló kísérleti postaépülete készült el, sok más mellett.

Az eredmények nem születettek volna meg a szocialista brigádmozgalmak nélkül. Az igazgatóság 258 szocialista brigádja is tudott változtatni, megújulni és ráhangolódni a feladatokra. A kezdeményező szándékot bizonyítja az újítások eredményességének jelentős javulása is. Az így hozott mérhető gazdasági eredmény 21,3 millió forint, de a minőségi javulást ez a szám nem fejezi ki.

Kirkovits István igazgató ünnepi beszédéből kiderült, hogy a soproniak a szép eredmények láttán és az ünnepi percekben sem elbizakodottak, sőt igazán nem is elégedettek. Szeretnék elérni, hogy szokássá, természetes életstílussá váljék a hatékony munka, a lehetőségek maximális kihasználása. Azt tartják: a ki nem használt képesség, bűn. S már az első negyedévi eredmények is azt jelzik, hogy fokozottabb sebességre kell kapcsolni. Olyan vezetőkre van szükség minden szinten, akik értik munkájukat, és képesek másokat is mozgósítani a feladatok, a postai szolgáltatás jobb ellátására. Jó munkahelyi légkört tudnak teremteni, fegyelmezett költséggazdálkodást tudnak elérni, elfogadják a kritikát, de nagy súlyt helyeznek a munkafegyelmre, az ellenőrzésre.

„Csak akkor születnek nagy dolgok, ha bátrak voltak, akik mertek.” Ez az Ady-idézet volt az ünnepség jelszava. A jó eredmény túlszárnyalására valóban bátorságra, kockáztatásra van szükség. A Soproni Postaigazgatóság dolgozóiban megvan erre a hajlam, közös cselekvéssel ezt a képességet bizonyára a jövőben is ki fogják használni.

Dr. Molnár Sándor

Részlet a számítógépközpontból

Ha nyilvános, ne legyen zárva!

Gondolom, sejtik a kedves olvasók, hogy nyilvános távbeszélő-állomásról lesz szó. Hónapokkal ezelőtt „megjelent” Pestlőrincen a Ságvári utca 22. számú családház előtt — a környék lakóinak nagy öröme — egy fülke, benne egy távbeszélő-készülékkel és telefonkönyvekkel. Ez az állomás hol működött, hol nem, ahogy ez már lenni szokott. Ezen nem is csodálkoztunk senki. De azon már igen, ami körülbelül két hónapja történt. A fülke ugyanis, ha jól emlékszem — március óta be van zárva, nem használható. Minden magyarázat nélkül!

Még április utolsó napjaiban felhívtam a Ferenc központban az illetékesek egyikét, megkérdeztem, tudnak-e róla, hogy az állomás megközelíthetetlen, ugyanis a fülke ajtaja nem nyílik. Nem tudtak róla és hálásan megköszönték a bejelentést, mondván, hogy sürgősen utánanéznék. Eltelt azóta lassan három hét és a „szezám” azóta sem nyílt meg. Mondtam a szaktársóknak, akivel telefonon beszéltem, hogy élek a gyanúperrel, miszerint nem tartom kizártak, hogy a ház tulajdonosa záratta be a fülke ajtaját, aminek a kulcsa az ő zsebébe van-

dorolt, miáltal elérte, hogy ő és családja legyen az állomás egyedüli használója. Megtörténhet ilyesmi?

Azóta sem derült fény a rejtélyre, viszont a környék lakói, akiknek nincs előfizetői állomásuk és telefonálni szeretnének, sokszor talán orvos- vagy mentőhívás okából, csak állnak és szidják a postát. Nem is minden ok nélkül.

Jó lenne, ha az ügyben minél előbb történe valami előrelépés, és a nyilvános távbeszélő-állomás valóban az lenne, aminek hívják. A száma: 15 031.

Török Lászlóné

Többet tenni az emberekért

Ha van valaki, aki egész életét önzetlenül, a hivatásának és az emberek ügyei szolgálatának szenteli, Molnár Gabriella, a Budapest vidéki Postaigazgatóság közgazdasági osztályvezetője bizonyosan ilyen ember.

Véletlenül lettem postás dolgozó, s amikor 1951-ben a postához kerültem, nem gondoltam, hogy ennyi ideig, most már valószínűleg a nyugdíjazásig, itt maradok. Egyszerűen nem tudnék megválni sem a szakmai, sem a társadalmi munkámtól, a postások közösségétől — mondja magáról.

Molnár Gabriella a közgazdasági szakközépiskola elvégzése után mindjárt jelentkezett a postához — a Budapest 114-es postahivatalban kezdett dolgozni, egyesített felvevőként. 1960-ban került jelenlegi munkahelyére, a Budapest vidéki Postaigazgatósághoz, ahol tervelőadóként, csoportvezetőként, majd tervgazdasági osztályvezetőként dolgozott. 1985. január elsejétől nevezték ki a közgazdasági osztály vezetőjévé.

Ezt a megbízást nagy megtiszteltetésnek érzem, s

nemcsak azért mert 33 ember munkáját irányítom, hanem mert új szabályozórendszer, korszerűbb tervezési mechanizmust vezettek be a postánál, s ez új szakmai feladatokat ad a számunkra, amelyeknek a kidolgozásában, illetve megoldásában nekem is szerepem van. A nagyobb tervezési önállóság több és főleg jobb munkát igényel tőlünk, de nem bánom, mert szeretem a munkámat.

A szakmai munka mellett — egyáltalán nem mellékesen — fontos társadalmi munkát is végez Molnár Gabriella. A területi szakszervezeti bizottság társadalombiztosítási tanácsának az elnöke, s ebben a tisztségében az igazgatóság társadalombiztosítási aktivistáinak a munkáját irányítja, koordinálja. Emellett tagja a Szakszervezetek Pest Megyei Tanácsa mellett működő társadalombiztosítási bizottságának is.

A társadalombiztosítás számomra az emberekkel való törődést, a rászorulóknak segítségét jelenti, ezért ugyanolyan fontosnak tartom ezt a munkát, mint szakmai hivatásomat. Igaz, mindkettő egész embert kíván, és sokszor rámegy az ember éjjele-nappala, de egyikről sem szeretnék lemondani. Hiszen a kettő szorosan összetartozik — szakmai és társadalmi munkámmal is az embereknek segítek, s ez nagyon jó érzés.

Arra törekszem, hogy ha sérelem, illetve kár éri a dolgozót, ügyében igazságosan járjunk el, és érvényesítsük jogos érdekeit. Mivel az utóbbi idő-

ben lényeges változások történtek a társadalombiztosítás terén, fokozniuk kell felvilágosító és propagandamunkánkat, hogy minden dolgozó megkap hassa jogos járandóságát. Emellett kiemelt figyelmet fordítunk a nyugdíjasokkal való foglalkozásra. A kis összegű nyugdíjjal rendelkező postások kivételes nyugellátására folyamatosan teszünk felterjesztéseket, ezenkívül évente rendkívüli segítyt ad szakszervezetünk a nehéz helyzetben lévő nyugdíjasoknak.

Ezt a munkát valóban csak szívvel-lélekkel — sok más dologról lemondva — időt, fáradságot nem sajnálva lehet végezni. Molnár Gabriellának nagy szíve lehet, mert sok ember — idős és fiatal egyaránt — beletér. Talán ezért nem hiányzik neki a saját család, s ezért nem jutott még ideje arra, hogy a magánéletével is foglalkozzon. Ő az a típus, aki soha nincs megelégedve önmagával, úgy érzi, még többet kell tennie az emberekért, ügyes-bajos dolgok segítéséért, a naponta jelentkező újabb és újabb feladatok megoldásáért.

Ezzel szemben mások meg vannak elégedve önmagával, szakmai, társadalmi munkájával. Ezt több kitüntetés is bizonyítja, közöttük a Munka Erdemrend ezüst fokozata, amelyet az 1981. évi nemzetközi nőnap alkalmából kapott meg, s a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozata, amit a mostani május elseji ünnepségen vett át a Postás Művelődési Központban. Faggyas Sándor

Dinamikus statikusok

Potíber, Potíber... Próbálga-tom a szőszörnyszűlöttet, miközben a Lumumba utcai intézet felé megyek. De hát az ott dolgozók nem tehetnék az elnevezésről. Az ötszáznyolcvanhatsz ember foglalkoztató Posta Beruházó és Tervező Intézetet komoly munkát végez: a posta beruházásainak és rekonstrukcióinak ötven százaléka-hoz készíti a terveket. Munkájuk eredménye az ország csaknem minden részén megtalálható: Orosháza és Kunszentmártonban, Kecskeméten és Békéscsabán, Balatonfüreden és Szentendrén. Ez a felsorolás azért is időszerű most, hiszen az e városokban épített postákat, telefonközpontokat a Posta és Távközlés kiváló brigádja, a Betonacél brigád tagjai tervezték.

A brigád hét főből áll. Velük beszélgetek a kis, negyedik emeleti irodában. — Brigádunk tizenhat éve alakult — mondja Duró Imréné mérnök csoportvezető, aki egyben a brigád vezetője is. — Eredetileg tizennyolcan voltunk, de hetvenkilencben kivált a Panel brigád, amely azóta többször elnyerte az aranykoszorús fokozatot. Emellé most kapta meg, amit mi tavaly: a Nemzetközi Munkaverseny Elnéljáró Brigádja címet. Mi 1970 óta minden évben elnyertük a Szocialista Brigád címet, 77-78-79-ben bronzkoszorús, 80-81-83-ban aranykoszorús érdemet kaptunk, és 1982-ben nyertük el először a Posta Kiváló Brigádja címet.

Bizonyára kíváncsi arra — veszi át a szót Erdős Róbert belső ellenőrzési csoportvezető, az intézet szb-titkára —, miért pont a Betonacél lett az első. Intézetünknel harminckét brigádban kétszáznyolcvan ember dolgozik. Nem könnyű tehát az értékelők feladata. Az értékelések és viták után végül is a Széchenyi és a Betonacél jutott, hogy úgy mondjam, a döntőbe. A brigádvezetői tanácskozás pedig úgy döntött, hogy a Betonacél brigád vállalásai konkrétabbak, hasznosabbak, több társadalmi munkát végeztek, és szakmai téren is olyan kimagas-

ló eredményeket értek el, amelyekkel méltán kiérdemelték az első helyet. És hogy „mennyibe került” ez az elsőség, azt ők tudják a legjobban elmondani.

Nem szeretjük a mellőngetős nyilatkozatokat, de itt, az intézetnél a Kiváló Brigád címet nem adják ingyen. Ezt az eredményt, túlzás nélkül mondhatom, fogcsikorgatva érték el, bár az ilyen jellegű munkát nehéz értékelni. Itt nem pattog a szikra, nem vagyunk életveszélyben.

Azazhoggy... — vág közbe Duró Imréné — állandóan fölöttünk lebeg a Damoklész kardja, hiszen ha az általunk megtervezett postai intézmények valamelyike mondjuk összedől, akkor elsősorban mi kerülhetünk börtönbe. Az intézet által tervezett másfél-két milliárd forintnyi értékű munkának nagyon fontos részét végezzük. A postai épületek statikai tervezésével foglalkozunk. Hetente kétszer minden munkatársunknak ki kell mennie valamilyen helyszínre, hogy ellenőrizze, a tervek szerint csinálják-e a létesítményeket. Emellett itt, bent tervezői munkát végzünk, és rengeteg társadalmi munkát.

Mi annak hívei vagyunk, hogy a brigád olyan társadalmi munkákat végezzen, ami a szakmája. Ezért segítünk az óvodák, bölcsődék statikai terveinek elkészítésében, hiszen mi statikusok vagyunk, nagyrészt tőlünk függ, hogy az épület milyen biztonságos lesz, s nekünk kell előírni, milyen op-

timális anyagmennyiséget használnak fel. A fokozott ellenőrzésre azért is szükség van, mert az építőiparban dolgozók, ha enyhén akarok fogalmazni, nem állnak feladatuk magaslatán.

A felelősség tehát nagy. Sajnos ezzel nincs arányban a fizetés — veszi védelmébe a statikusokat Erdős Róbert. — Ennek a hét embernek megközelítőleg kétfélmillió forint értékű tervet kell produkálnia évente. A mérnökök fizetése hétezer, a technikusoké, illetve a szerkesztő rajzolóké hatezer forint körül van.

Ha hozzávesszük, hogy mindegyik brigádatagunk nő, akiknek otthon gyerekeik vannak, és el kell látniuk a családot, akkor nő meg a brigádunka jelentősége. Akkor lehet látni, hogy a társadalmi munkában tervezett óvodák, bölcsődék, különböző intézmények milyen megerőltetést jelentenek kollégáinknak — mondja Duró Imréné. — Emellett majd mindegyik brigádatagunk tanul vagy valamilyen társadalmi tisztséget lát el. Szalay Judit például népi ellenőrként dolgozik a XIV kerületben, én a rákospalotai múzeum felújítási terveiben segídek. 1985-ben 158 000 forint értékű társadalmi munkát végeztünk. Szabadidőnket szívesen töltjük együtt. Rendszeresen járunk színházba. A névnapokat együtt ünnepeljük, sokat kirándulunk.

Mint végül elmondták, ez a brigád nem egyszerűen hét ember, akik egymás mellett dolgoznak, hanem olyan közösség, amely csak így, együtt érthette el ezt az eredményt.

Udvarhelyi András

Ismét kiválók lettek

Kiss József tsz-btitkár köszönti az ünnepség résztvevőit

Ha arra gondolunk, hogy a Miskolci Postaigazgatóság a VI. ötéves tervidőszakban elért eredményei alapján immár negyedszer nyerte el a Kiváló Igazgatóság címet, továbbá az egész tervidőszakban végzett kiemelkedő teljesítményéért, nem nehéz megállapítani, hogy ezt csak igen jól szervezett és összehangolt csapatmunkával lehetett elérni. Ez abban nyilvánult meg, hogy a gazdasági vezetők, a dolgozók, valamint a társadalmi szervek szorosan együttműködve, közös akarat-tal valószínűsítették meg a feladatokat.

A megtisztelő elismerést indokló eredmények közül az igazgatóság teljesítményeiből néhányat kiemelünk.

A tervidőszakban a gazdálkodás jó volt. Az árbevételi tervet — a korrigált bevételt figyelembe véve — az ötéves tervidőszakban összesen 1,9 százalékkal teljesítették túl. A túlteljesítésben szerepe volt az értékesített hírlapmennyiség 5,3 százalékos növekedésének, a távbeszélőnél a bekapcsolási előirányzat 5000 darabos túlteljesítésével — összefüggő bevétel-növekedésnek. A korrigált eredmény a tervidőszakban összesen 1,5 százalékkal haladta meg a tervezettet.

A távközlési területén az igazgatóság a középtávú tervidőszak idején jelentős fenntartási

feladatokat oldott meg. A fenntartási tervet — műszaki tartalmát is tekintve — minden évben túlteljesítette, és jelentős eredményt ért el az úgynevezett elmaradt felújítások felszámolásában is.

A szolgáltatás színvonalára jellemző minőségi mutatók javultak. Komoly eredményeket ért el az üzem- és a forgalomtechnikai intézkedések végrehajtásában.

A klasszikus posta területén is jók az igazgatóság eredményei. A kézbesítőszolgálat szünetelmentes volt a tervidőszakban. Csökkent a jogos panaszköz száma. Nőtt az egy lakosra jutó hírlapárusítási és az egy főre eső értékesített hírlapok száma.

Az igazgatóság az 1981–84. években a legjobb újítási eredményt elérő postaszervek egyike, 1983–84-ben a postaszervek közötti újítási versenyben I. helyezést ért el, 1983-ban névdráma újításuk is volt.

A VI. ötéves terv szociálpolitikai teljesítése 114 százalékos. Mind a tervteljesítés, mind a tervezés színvonala meghaladja a postai átlagot. Kiemelkedő a természetes mutatók teljesítése, elsősorban az átfogó és átgondolt étkeztetési, munkásszállói és üdülési fejlesztéseknél fogva. A munkavédelemre fordított összegek a tervidőszak folyamán jelentősen — a postai átlag-

got meghaladó mértékben — növekedtek.

Az oktatás a VI. ötéves tervidőszakban dinamikus fejlődést mutatott. A létszám növekedése mellett jelentősen javították a szakképzettek arányát, nagy számban iskolázzák be dolgozóikat állami iskolákba és szaktanfolyamokra. Oktatási bázisuk üzembe helyezésével megteremtették a szakmunkásképzés feltételeit. Megfelelő tárgyi és személyi feltételekkel kellő támogatást nyújtottak a bázisiskoláknak.

A szocialista munkaverseny tartalmában kiegyensúlyozott fejlődést mutat a középtávú tervidőszakban. Ezen belül is főként a kongresszusi és felszabadulási munkaverseny időszakában értek el kimagasló eredményeket a brigádok. A szocialista brigádok száma 319-ről 385-re, a komplexbrigádok száma 59-ről 92-re növekedett. A brigádtagok száma 1980-ban 3056, 1985-ben 3887 volt, ami 55,7 százalékos szervezettéssé, s ez a postai átlag felett van.

Az igazgatóság továbbra is arra törekszik, hogy az új gazdasági szabályozók keretein belül teljesítse, sőt lehetőleg túlteljesítse a tervezett nyereséget, és javítsa, illetőleg megtartsa a szolgáltatások minőségi színvonalát.

Horváth Dezső

Négy évtized társadalmi munka

Aki nem ismeri dr. Pazar Ferencet, az az első látásra aligha gondolná, hogy már csaknem tíz éve nyugdíjas — úgy sugárzik belőle a derű és az életerő. Fiatalos lendülete, határozott, energikus fellépése, közvetlen, nyílt stílusa javára válna sok, nála évtizedekkel fiatalabb, megfáradt, koravén embernek. Pedig az élet — ahogy mondani szokás — nem kényeztetette el, az általa választott út sok buktatót és kanyart tartogatott számára. De minden bizonnyal jó utat választott, hiszen ma is ezen megy, frissen, derűsen, magabiztosan.

— 1939 szeptemberében kerültem a postához, négy évvel a gimnázium elvégzése után. Hiába volt meg az érettségim, évekig sehol nem tudtam elhelyezkedni, munkanélküli voltam. Végül, a harmadszori próbálkozásra — hozzáteszem: nagy protekcióval — felvettek a Posta Központi Táviró Hivatalához, óradíj-átalányos gyakornoknak — emlékezik vissza Pazar Ferenc a pályakezdesre.

— Egy hét hónapos tanfolyam elvégzése után lettem nemzetközi rádiótávírási, német, angol, francia nyelvismerttel. A világháború miatt országunk csak rádióon keresztül tudott érintkezni New Yorkkal, Londonnal, Párizssal, s mivel kevés volt a szakember, rengeteg volt a dolgom. A farsztói munka mellett levelező tagozaton tettem le a postatiszti alap- és szakvizsgát. Emellett — ha volt időm és pénzem — Pécsre jártam, ahol a jogi kart végeztem. Ezt a posta akkor nem támogatta, a tanulmányi szabadságot hírből sem ismertük, így

éjjel-nappali szolgálatokat vállaltam, hogy el tudjak menni vizsgázni.

Az egyetemet végül is tíz év alatt végeztem el, ugyanis közben egy egyéves kötelező frontszolgálat — tábori postásként —, majd a főváros ostroma, amit Budán, egy Szász Károly utcai pincében élt át. Mint postai dolgozó kapott néhány kiló krumpit és cukrot a Posta-vezérigazgatóságtól, így sikerült átvészelnie a legnehezebb heteket.

A felszabadulás után az első adandó alkalommal visszament szülővárosába, Mohácsra, majd 1945 augusztusában felvették a Pécsi Postaigazgatóságra. Abban az évben végezte el Pécsen az egyetemet, s részt vett a postai forgalom helyreállításában, majd az új postai szervezet létrehozásában. Először személyzeti-munkaügyi vonalon dolgozott, majd a vizsgálati ügyintézésben. 1950-ben az igazgatóságot körzeti felügyelőségekre osztották fel, ő akkor Dombóvár kerületébe került. Később a postaigazgatóság forgalmi osztályvezető-helyettese lett, 1957-ben pedig kinevezték az igazgató-

ság gazdasági hivatalának vezetőjévé. Ebben a munkakörben dolgozott több mint két évtizedig, s innen ment nyugdíjba, 1978-ban.

Szakmai munkája mellett négy évtizede végze sokoldalú társadalmi munkát. A megalakulás évében lépett be a Postások Szakszervezetébe, s 1957-től tíz éven át ellátta az igazgatóság munkaügyi döntőbizottságának elnöki tisztét. Emellett a 60–70-es években ő irányította a szakszervezet Baranya megyei bizottságának biztositási és önszegélyező csoportját. A sport szinte egész életében fontos szerepet játszott és játszik. Az 50-es években a Pécsi Postás SE elnökhelyetteseként, majd öt évig a Délnyugati Labdarúgó Szövetség főtákarékát szolgáltatta a sport ügyét. 1959-től a szakszervezet pécsi területi bizottságának kérésére ellátta a sportkör vezetését, jelenleg is ennek az ügyvezető elnök, társadalmi munkában.

Pazar Ferenc elégedett, harmonikus embernek látszik. Olyan embernek, aki választott, vállalt hivatását, szakmai feladatait és társadalmi megbízatásait egyaránt becsülettel, legjobban tudása szerint — s ami különösen fontos: szeretettel látta el. Így feleségével — aki szintén postai dolgozóként ment nyugdíjba — megérdemelten élvezheti munkája gyümölcsét. Ezt a sokoldalú szakmai és társadalmi munkát többek között a Posta Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetéssel, s az idei május elseje alkalmából a Szakszervezeti Munkáért kitüntetés arany fokozatával ismerték el.

F. S.

Egy öreg posta új arca

A monarchiabeli postaépületből szinte csak az alap és a lépcső maradt eredeti állapotában, a felújítás után átrendeződött belső tere, helyiségeinek beosztása. Tiszta, világos, esztétikus és főleg kényelmes teremben zajlik most a Salgótarján 1-es postahivatal mindennapi élete.

Három és fél évig tartott az átmeneti időszak, áldatlan körülmények között, más célra épített, elhanyagolt épületben próbálták ellátni a város egyik legfontosabb hivatalaként a nagy forgalmat. Igazi öröm volt hát a beköltözés, nyár óta — mikor az épület külső munkálatai befejeződtek — türelmetlenül várták a postások és a város.

A munkahelyhez több dolog köti az embert, fontos szál lehet a kellemes környezet, ahová jó reggel bemenni, mód van munka után tisztálkodni, s napközben, az oldottabb percekben van hol egyet szusszanni, kávézni, az ebédet elfogyasztani. Iparművészek tervezték a sötét lambériás fehér falakra a faliképeket, ikebanákat, minden ablakra a függönyöket. A megfelelő számú mosdó, öltöző, zuhanyzó mellett pihenőszobákat is kialakítottak, ahol villanytűz helyen ki-ki megmelegítheti ebédjét, vacsoráját, tiszta asztal mellett, kényelmes székre ülhet le.

A hivatal kultúrterme szintén az iparművészek, belsőépítészek és a BUVIG dekorációs csoportjának ízlését dicséri. Kellene ide még színes tv, keskenyfilm-vetítő, hiányzik a mozgalmasság, a klubélet a fiataloknak. Ezt az igényüket a hivatal vezetésével együtt jelentették be az igazgatóságon.

Aki belép a postára, joggal várhatja el, hogy rögtön tájékozódhasson, minden eszközt megtalálva, megkapva gyorsan intézhessen el ügyeit. A felvételi teremben a betérőt piktogra-

mok és egy szolgálatkész kisasszony igazítják útba. Az ő dolga az is, hogy a nyomtatványok kitöltésében járattanoknak segítsen, felvilágosítást adjon. Az ablakok mögött, üvegkalickában, egymástól is elválasztva ülnek a felvevők, figyelemüket nem tereli el a zaj, kulccsal zárják saját munkaterületüket. Kísérleti jellegű, V alakú pultjuk a guruló székkel együtt arra szolgál, hogy a mozdulatokkal takarékosan minden eszközt elérhessenek.

A közönség és a dolgozók egyelőre elégedettek az új postával.

Nagy Zsuzsa

Nagy erőfeszítések eredménye

Május első napja mindig szép ünnepe volt az emberiségnek, de igazi nagy ünnep 100 éve vált. Száz éve a természet megújulásával együtt köszöntjük a munkát végző embert, a dolgozót.

A munkát és a dolgozó embert ünnepelte a Helyközi Távközlési Igazgatóság kollektívája is azon az ünnepségen, amelyen dr. Oláh László, a Magyar Posta elnökhelyettese az 1985. évben elért eredményeinkért átadta a Magyar Posta elnökének és a Postások Szakszervezete elnökségének Kongresszusi Oklevelét és egyúttal az Elismerő Oklevelet.

Az ünneplés, az elismerés mindig alkalmat ad arra is, hogy visszatekintsünk a megtett útra, hogy értékeljük önmagunkat, hogy következtéseket, tanulságokat vonjunk le jövőnk, a jövő feladatai számára.

1985 fontos éve, kiemelkedő dátuma volt a Helyközi Távközlési Igazgatóságnak. A Magyar Posta szervezetének korszerűsítése rendkívüli feladatokat jelentett ennél az igazgatóságnál, hiszen a hozzá tartozó erősítőállomásoknak / jelentős része a területi postaigazgatóságokhoz került, és két, korábban önállóként működő postaszerviz — a PKMH-val és a POKÜH-hel — egyesülve szinte új szervezetté kezdte meg az 1985-ös évet. Az új szervezet élére új vezetők is kerültek, szerencsésen ötvöződve a régiekkel, a nagy tapasztalatú, helyi ismeretekkel rendelkezőkkel.

A szervezetmódosítás számtalan emberi, munkaszervezési, bérezési és szociális problémát hozott felszínre egy olyan időszakban, amikor döntő fontos-

ságúvá vált mind népgazdasági, mind postaszinten a VI. ötéves terv befejező évének eredménye. És ebben a Helyközi Távközlési Igazgatóságnak — legalábbis postai vonatkozásban — döntő szerepe volt, ugyanis ez az igazgatóság adja a Magyar Posta bevételeinek 27-30 százalékat és nyereségének 40-44 százalékát. Nem lehet tehát közömbös, hogy ez a nagy hagyományokkal, magas műszaki kultúrával rendelkező, de összetételében mégis új szervezet hogyan zárja ötéves tervét. Annak a tervidőszaknak az utolsó évéről volt szó, amelyben az eredmények alapján az igazgatóság két alkalommal nyerte el a Kiváló Igazgatóság címet és egy alkalommal az Elismerő Oklevelet. A méltán büszkeséget ébresztő sorozat befejezésé-
ként a felszabadulási és a kongresszusi munkaversenyek lendülete, versenyszelleme újabb sikert, a kettős kitüntetés eredményezte 1985-ben.

1985-ben az igazgatóság kiemelt célja volt a népgazdasági és nemzetközi távközlési forgalom jó minőségű, gyors és megbízható lebonyolítása, az üzemi biztonságának növelése és az eredményes gazdálkodás.

A célokat a megváltozott közgazdasági környezetben, a szigorúbb gazdálkodási feltételek mellett is eredményesen valósította meg az igazgatóság, hiszen bevételeit a bázishoz képest 15,3 százalékkal, tervéhez képest 2,1 százalékkal, nyereségét a bázishoz viszonyítva 15,3 százalékkal, tervéhez képest 1,1 százalékkal növelte.

A számok, a tények egyszerű felsorolásának tűnnek, a milli-
ók kifejezői az elért eredmé-

nyeknek, de az eredmények mögött csak elrejtve érezzük az erőfeszítéseket, azok kialakulásának indítékait, okait. Az eredmények mögött ott van az igazgatóság valamennyi dolgozója, a magas szakmai felkészültségével, munkaszeretettel, a távközlési iránti elkötelezettségével, lelkiismeretességével. Mindez azonban kevés lenne a sikerhez. Kell hozzá még valamilyen erő, amely az egyéneken belül alkotóképességet, szaktudást, emberi képességeket egy irányúvá teszi, összehangolja, egyesíti egy jó célért. Ez az erő megvolt és megvan a Helyközi Távközlési Igazgatóságban. Sok hagyománya van ennek az igazgatóságnál, és ezeket a szervezet-korszerűsítéssel kialakult helyzetben is megőrizte. Ezek közül kettőt lehet és kell az eredmények vizsgálatánál kiemelni.

Először is mindenkor készen állni minden haladó, korszerű, új technika fogadására, alkalmazására. E célból állandóul-tak a képzési és továbbképzési formák. Ezért hoz áldozatokat az igazgatóság a legkorszerűbb technika megismertetéséért. (Például ma már minden szervezeti egység COMMODORE számítógéppel rendelkezik, amellyel — mint első lépcsővel — készülnek a digitális technika befogadására.)

A másik: olyan szemlélet, amelyben az országban levő hazai és nemzetközi távközlési hálózat egységes egészt képez, és a helyi érdekeket alárendeli ennek az egységnek. Számtalan megnyilvánulása kísérhető figyelemmel nap mint nap ennek a szemléletnek, de leginkább tetten érhető a szakmai és emberi összefogásban és segítőkészségben.

Ezekben rejlik elsősorban az az erő, amely egységesíti, közös irányba tereli az egyéneken levő törekvéseket a jobb munka iránt, amely szebb életünk alapja.

Kollektívák sora és egyének részesültek elismerésben, kitüntetésben, a legjobbak a jó között. Az elismerések, kitüntetések igazolják, hogy egy újabb nehéz évet — egy fontos évet — zárt a Helyközi Távközlési Igazgatóság, amelynek eredményét jogosan ünnepelhette a munka és a dolgozó emberek ünnepén.

Harmat István

Bertalan Sándor átveszi az elismeréseket dr. Oláh Lászlótól

A legtöbben dolgoznak még nyugdíjazás után is

— *Hogyan gondoskoznak a már nyugállományba vonult szaktársakról, számíthat-e még munkájukra a posta?* —

Legnépszerűbb: a találkozó

— A körzet mintegy 90, illetve a mi hivatalunk 42 nyugdíjasaival tölünk telhetően igény-szünk törődni — válaszolta. — A kapcsolattartás egyik módja, hogy kézbesítőink helybe viszik nekik a bélyeget. Még e szerény gesztusért is nagyon hálásak az idős emberek, hiszen nem kell emiatt külön idetalpalniuk. Emiatt nincs lemorzsolódás sem, ami nem mellékes körülmény, hiszen a szervezetszűk 98 százalékos.

— Tekintve, hogy nyugdíjasainknak több mint a fele 70 éven felüli, és a nyugdíjak átlagos összege körülbelül 3000 forint, a 2800 forint alatti nyugdíjakat szociális támogatásként évente rendszeresen 1000 forinttal kiegészítjük. Igyekszik kielégíteni emellett a szakszervezet az egyéni kérelmeket is. Indokoltak ezek a segídek anélkül is inkább, mert a 65–75 év körüli fáradt, beteg emberek nem tudják kiegészíteni a nyugdíjukat külön keresettel; a mi hivatalunkban sem számíthatunk többre öt-hat olyan nyugdíjasnál, akiket rendszeresen foglalkoztatunk.

Ugyancsak a magas átlagéletkor az oka annak, hogy az ősztől tavaszig tartó üdülési lehetőségeket csupán elvétve ve-

kérdeztük első állomásunkon, az esztergomi 1-es hivatalban Vitéz Etelka főbizalmától, a körzeti szb elnökétől.

szik igénybe; még a gyógyfürdőjegyeket is azzal az indokkal utasítják vissza, hogy nem bírják a hosszas utazást, és félnek a megfázástól. Emiatt nehéz kirándulásokat is szervezni.

— A kapcsolattartás hagyományos, népszerű formája nálunk a nyugdíjas-találkozó; hatvan-hatvanötven mindig megjelennek a volt szaktársak a hivatal tágas kultúrtermében. A tsz-btitkárral az élen a szakszervezeti aktivisták igyekeznek ezeket az összejöveteleket meghitté, ünnepivé tenni. Ez egyúttal arra is jó alkalom, hogy kikérdezzük a megjelenteket napi gondolataikról, esetleges nyaralási, kirándulási igényeiről. Egy ízben — azt gondolván, hogy az újításnak örülni fognak — a közeli vendéglőben rendeztük meg a találkozót. De meglepetésünkre azt kérték utána: hadd jöjjenek továbbra is a kultúrterembe, mert csak ott érzik magukat igazán otthonosan, ahol a „jó postai levegőt” együtt szívhatják a többiekkel. Ennek a kívánságnak azért örült a kisorsozó, mert azt bizonyította, hogy ezek a meghitt házi ünnepek — melyekre mindig szívvel-lélekkel készülődünk — sikeresek, egyaránt örömet szereznek vendégeknek, vendéglátóknak.

A jutalomból sem maradnak ki

A Tatabánya 1-es megyei hivatal ragyogóan tiszta, modern épületében Czuczor Ferenc helyettes vezetővel és Varsányi László szb-titkárral ugyanerről a témáról beszélgettünk.

Elmondták, hogy bár külön nyugdíjasbizottságot nem alakítottak, az szb egyik vezetőségi tagja s a vele együttműködő nyugdíjas aktivisták azon igyekeznek: a több mint száz egykori postás ne szakadjon el a munkahelyétől. Ugyanez a célja a hivatal 8 szocialista brigádjának, melyek vállalkásban rögzítették az idős emberek patronálását. Azonkívül, hogy a beteget meglátogatják, bevásárolnak nekik — a központi rendezvénytől függetlenül —, külön is rendeznek számukra vendéglátást. Évente így kétszer van mód arra, hogy fehér asztal mellett érdeklődjenek sorsuk felől.

A központi találkozó — akár csak Esztergomban — egyben fórum is: a szakszervezet vezetősége beszámol a friss eseményekről, tájékoztat a nyaralási, kirándulási lehetőségekről (az utóbbiakat itt a megnövekedett költségek miatt igénylik kevesen). E műsoros rendezvények — melyeken a körzet nyugdíjas-klubjának öntevékeny színját-szói is közreműködnek — Tatabányán szintén nagy közkeveltségnek örvendenek; akik nehezebben mozognak vagy távolabb laknak, a szocialista brigádtagok saját autójukkal hozzák-viszik.

— Ha valaki elszakad tőlünk, többnyire saját maga vagy a családja hibás benne — jegyzi meg az szb-titkár, és hoz-

záfűzi: nincs olyan politikai, társadalmi esemény, amelyre szintén meg ne hívnák volt dolgozóikat. A napi kapcsolatot náluk is a kézbesítők tartják.

A kisnyugdíjasok üdültetésében úgy segítenek, hogy a szakszervezet a fele összeget átvállalja, így évente hat-nyolc rá-szoruló jut kedvezményes beutalóhoz. Akinek jobb az anyagi helyzete, akár minden évben mehet üdülni; az aktív dolgozóktól visszamaradt jegyek mindig gazdára találnak.

Az igazgatóság jóléti és kulturális alapjából tizenöt kisnyugdíjas részesül évente egy-szer 1000 forint támogatásban, emellett az szb a saját pénze és az üzemi segély maradékából plusz tizenöt-húsz embert juttat átlag 500 forintos segélyhez. Erre leginkább azok a hírlapkézbesítők — főleg nők — szorulanak rá, akik részmunkaidősen dolgoztak.

Ezzel kapcsolatban mondja el Czuczor Ferenc, hogy több nyugdíjast is tudnának foglalkoztatni — elsősorban kézbesítőként. Erre a munkakörre azonban minden rábeszélés ellenére sem akad vállalkozó. A hivatalban — különböző munkakörökben — évente mintegy húszan hiányoznak; közülük tízet nyugdíjasokkal pótolnak, akik az aktív postásokkal egyenértékűen dolgoznak. Jó munkájuk elismeréseképpen év végén, differenciáltan, őket szintén jutalmazták. Mód van arra is — és e lehetőséggel él a hivatal —, hogy a megyei tanács engedélyével 1260 órán túl is foglalkoztassanak nyugdíjasokat.

díjazásáig ugyancsak lezámoló munkakört töltött be, illetve tölt be mindmáig, mert ha az egészsége engedi, 8 órásként rendszeresen bejár a hivatalba, amivel kölcsönösen elégedettek. Évtizedek óta végzett színvonalas munkájának bizonyítéka, hogy tagja volt a Barátság ne-

A hivatal a második otthona

Már a bejáráshoz vezető lépcsősort szegélyező vadrózsbokrok is derűt árasztanak az április 4-én kiváló címet nyert tatabányai 8-as hivatal előtt. Hasonlóan kedves, barátságos az itt dolgozó három nő, akik közül a nyugdíjas Kubó Sándorné helyettes vezető a „mindenes”. Ha nem hangoztatná minduntalan, hogy éppen a napokban ünnepelte a 70. születésnapját, hatvannak sem gondolná az ember.

A frissen mozgó, eleven beszédű asszony 1942-től hűséges a postához; a komló 1-es, majd a 3-as hivatalban volt vezetőhe-

„Nekem a posta az életem”

Hogy az első óhaj nagyon is reális, arra az ürömi hivatal nyugdíjas vezetője: Hegedűs Lászlóné a példa. Érkezésünkkor éppen pénzt számol: a 81 esztendőss asszony ujjai közt vilámgyorsan peregnék a bankjegyek. Mivel a szintén nyugdíjas munkatársa: Gulyás Béláné még nem érkezett meg, és csak az egyetlen aktív szaktársnő tartja a frontot, csupán rövid beszélgetésre futja az időből.

— Eppen ma reggel kaptam az igazgatóságon — mutatja boldogan a pecsétetes írást, melyben megköszöni a vezetőség, hogy rendszeres helyettesítésével segíti a postát, példamutató-

Ápolni a hagyományt

Az 1985. július 1-jével alakult Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság olvasztotta magába a Központi Hírlap Irodát, a 78-as mozgóposta-főnökséget, a 62-es, 70-es, 72-es hivatalok feldolgozó tevékenységet folytató üzemait, melyek az új igazgatóság törzsi apparátusa mellett önálló egységként működnek. Ezek egyike a Hírlapelőzetési és Lapellátási Iroda, valamint a színeslap-feldolgozó üzem, melyek az átszervezés után szintén önálló szakszervezeti bizottságot választottak.

Beszélgetőtársaim: Németh Károlyné, a HELÍR vezetője, László Mária szb-titkár, valamint a színeslap-feldolgozó részleg szakszervezeti bizottságának titkára, Pintér Gizella, aki elmondta, hogy jelenleg 38 szakszervezeti nyugdíjast tartanak nyilván, akik fizikai állományban (hírlapfeldolgozó és továbbítóként) dolgoztak az üzemben. Tekintve, hogy az új szb-nek ugyan nyugdíjas-ügyekben sincs még nagy gyakorlata, az átszervezés óta — közösen a napilap-feldolgozó üzemmel — azonban már kétszer szerveztek találkozót volt szaktársaiknak. A zenés-táncos összejövetelek — melyeken szerényen megajándékozzák a vendégeket — náluk is sikeresek voltak. Nem feledkeznek el a nyugdíjasokról karácsonykor sem, s ha hírt vesznek, hogy valamelyikük bajban van, nem hagyják magára a segítségre szoruló.

A krónikus létszámihiánnyal küszködő színeslap-feldolgozó-

vű, a népköztársaság kiváló brigádjának.

— Egész életemben hírlappal foglalkoztam — mondja. És bár a 3000 forint kereset jól jön havonta, nem pusztán az anyagi megfontolás miatt jö-vők mindig szívesen, ha hív-

lyettes, illetve vezető. 1971-ben nyugdíjazták, ezután költözött Tatabányára. Egy ideig otthon „tétlenkedett”, majd a helyi OTP-ben vállalt munkát. 1981 óta — az igen szívesen teljesített felkérésre — jár be helyettesíteni a „nyolcasba”, férje halála óta a második otthonába.

Ilike mindenkit szeret — akárcsak őt mindenki; régi postás kollégáival máig leveleznek.

— Meddig akarok még dolgozni? Ameddig szükség van rám. Remélem, hogy még nagyon sokáig...

an látja el kötelességeit a dorogi körzetben.

Egy év híján 60 esztendője szolgál — mindössze öt hivatalban. A magánéletében sok szomorúságot átélt idős asszony naponta másfél órát utazik oda-vissza Ürömrre, hogy 8 órai munkaidőben lássa el feladatait.

— Én nem csupán a postai ügyek intézője, hanem a barát-juk is vagyok az itt élőknek; ha csendesebb a forgalom, elpanaszolják gondolataikat, megosztják velem örömeiket. Nekem a posta — az életem. Beteg csak akkor lennék, ha nem dolgozhatnék tovább...

ban jelenleg 64 — többségében „idegen”, vagyis nem postásnyugdíjas dolgozik. A köny-nebb munkát végző 39 nő rá-bére 21, a férfiaké 26 forint. Pintér Gizella szerint ez a szorgalmas, stabil gárda nélkülözhetetlen feladatokat lát el az üzemben, így a lehetőség adta kereteken belül mindent igyekeznek megtenni azért, hogy megtartsák őket.

A volt KHI-nál — amely évente 130-150 nyugalmazott postást foglalkoztatott — az idős emberekkel való törődés olyan tradíció volt, amelyet a HELÍR-nek már csak ápolnia kell. A megbecsülést, a demokratikus bánásmódot bizonyítja az is, hogy tavaly szeptemberben egy igen kellemes kirándulást használt fel a vezetőség tájékoztatásként arra, hogy ismertesse a meghívottakkal a teljes átszervezés indokait, célját. Ez alkalommal kérték fel arra is a nyugdíjasokat, hogy „válogassanak” maguknak a szakszervezeti bizottságok közül. Az eredmény: kilencvenheten — többségük a KHI-nál volt forgalmi állományban — a HELÍR-t választotta. Közülük negyvennégyen ma is eredeti munkakörükben tevékenykednek; néhányan már röviddel a nyugdíjazásukat követően visszatértek.

Arra a kérdésre: ha a korhátárt elérte postások ugyanis tovább akarnak dolgozni, miért vonultak egyáltalán nyugállományba, beszélgető partnereim azzal felelnek: a viszonylagos köteltség miatt. Nyugdíjas-

ként ugyanis már módjukban áll úgy meghatározni a munkaidőjüket, ahogyan az számukra, illetve a családjuknak a legmegfelelőbb: ki teljes, ki fél napra vállalja az évi 1260 órát — fizikai és néhány kiemelt munkakörben ennél is többet — a neki tetsző hónapokban. Az alkalmazkodás persze kölcsönös, hiszen ha a szakvezetők akkor kéri a munkát, amikor a leginkább szorít a cipő, nincs olyan nyugdíjas, aki ezt ne vennie tekintetbe.

Órabérüket ebben az évben átlag 2 forinttal emelték, s arra is módot találtak, hogy évente 1-2 alkalommal jutalomban részesítsék a legigyekezőbbeket.

— Végül is mindenki jól jár — mondja Németh Károlyné. A megbízható, begyakorlott nyugdíjasaink helyett nem kényszerülünk új felvételeseket betanítani, ők pedig mellékre-sethez jutnak a megszokott munkakörükben, a megszokott kollégák között.

A nyilvántartás is segít

A munkát már valamilyen a címükre küldött üdvözlőlá-pon. Az szb közeli terve, hogy — az igazgatóság törzsalapszervezetével karöltve — hajókirándulást szerveznek Visegrádra. Talán mert a jogelődénél is mindig sok nő dolgozott, s a „gyengébb” nemnek tudvalevőleg erős oldala a mások iránti figyelmesség, e kiruccanások sokáig emlékeztetések maradnak a meghívottaknak, akik — mint azelőtt is gyakran volt rá példa — szó szerint kivirulnak ezeken a vidám összejöveteleken. Ugyancsak a KHI-től „öröklött” szb hagyomány: ha egy friss nyugdíjast búcsúztatnak, mindig meghívják a házi ünnepségre a már régebben nyugalomba vonult közvetlen munkatársakat is.

Első osztályú munkahely

Kovács István terjesztési előadó 8 esztendője jár vissza rokanthyugdíjasként a József nádor téri épületbe, ahol évente átlag 700-800 órát dolgozik. Érdeklődésemre, hogy vajon csak anyagi okból-e, azt feleli: e szempontból szerencsére nem létkérdés neki a munka, ami — sok „megszállott” szaktársához hasonlóan — számára sosem jelentett robotot. Szülei, közeli rokonai közül majd mindenki postás volt; maga 49 esztendője hírlapos. Szervezőként számos vállalatnál, intézménynél megfordult már életében, s úgy tapasztalta, hogy — sajátos légköre, összetartó, egymást segítő közösségei miatt — a posta ma is első kategóriájú munkahely.

— A legtöbb ember addig érzi magát a társadalom teljes értékű tagjának, amíg szükség van rá, számítanak a munkájára — állítja meggyőződéssel, s hozzáfűzi: még ma is „agyvérzést kap”, ha valaki nem szívvel-lélekkel, teljes tudásával, hanem csak ímmel-ámmal látja el a dolgot. Véleménye szerint a HPI-nél megbecsülik a lelkiismeretesen dolgozó nyugdíjasokat, amire többek között az is bizonyíték, hogy nem maradnak ki a jutalmazásból sem, ami bizony kevés munkáltatóra

jellemző. Hogyne jönné hát mindig szívesen a hívó szóra.

Ugyanezt mondja Komora Józsefné adréma-gépkezelő is. Saját kérésére tavaly júliusban vonult nyugalomba csoportvezetői beosztásból, de a szeptember már ismét a gép mellett találta. Mivel megüresedett helyét nem tudták betölteni, rábeszélésre tért vissza első munkahelyére, ahol 41 évig dolgozott. A fiatalos, szerény asszony már hat unokával büszkélkedhet, lenne hát bővebb elfoglaltsága otthon is.

— Mindenkinél, így nekem is jól jön a pluszkereset, de nem emiatt engedtem elsősorban a kérésnek. A több mint négy évtized alatt szinte hozzánőttem az épülethez: a kollégákhoz csakúgy, mint az elvégzendő feladatokhoz. Szívesen járok hát vissza azzal a jó érzéssel, hogy „öregem” is számítottak még...

*

Azt pedig már e sorok írója teszi hozzá: bár olyan sok fiatal lépne azoknak a nyugdíjasoknak a nyomdokaiba, akiknek a helytállását, elkötelezettségét, kitartását még sokáig nem nélkülözheti a Magyar Posta.

Simon Zsuzsanna

A Híradástechnikai Tudományos Egyesület postai szakosztályainak június havi programja

Június 12. (csütörtök), VI., Népköztársaság útja 3. Gárdonyi Ferenc: A polgári légi forgalom távközlő berendezései.

Június 18. (szerda), VI., Népköztársaság útja 3. Frindt Antal: A „Járda-

közműkollektor” tervpályázat értékelése és tapasztalatai.

Június 19. (csütörtök), VI., Népköztársaság útja 3. Csorba Imre — Nyeu-rikai Emília: A távközlési politikák vizsgálata.

Felújítási munkálatok miatt a BÉLYEGMÚZEUM szeptember végéig zárva lesz

Felszabadulási vetélkedő Nyíregyházán

A zsűri értékeli a brigádok munkáját

Szakszervezeti bizottságunk, hazánk felszabadulásának 41. évfordulója tiszteletére április 7-én vetélkedőt rendezett a szocialista brigádok részére. A versenyen 48 fővel összesen 12 brigád vett részt.

Már hetekkel korábban elkezdődött a készülődés. A brigádtagok felkeresték a hivatalban működő szakszervezeti könyvtárat, valamint a megyei könyvtárat, és gyűjtötték az anyagot.

A csapatok számot adtak arról, hogy mennyire tudják fel eleveníteni a 41 évvel ezelőtti történeteket. De nem volt elég a szellemi felkészültség, a brigádok ügyességükről is számot adtak.

A vetélkedő jó hangulatban, nagy izgalmak közepette zajlott le. A három legjobb brigád jutalomban részesült, míg a többiek emléklapot kaptak.

Palicz Mária

A part

A múltunkkal együtt élünk! S ami ma a fiataloknak talán történelem, az az idősebb nemzedéknek olyan gyötrelmes élmény, amelyet képtelenek szabadulni. Ez a magyarázata annak: honnan a szovjet irodalomban az a sok háborús regény, elbeszélés, a mozikban a film. De nemcsak a frontkatonák vettek részt a háborúban, hanem azok a polgári lakosok is, akiknek lakhelyén átszáguldott a háború. Önkinzás volna ez? Szüntelen felidézni azt, amitől menekülni kellene, amit a legjobb volna elfelejteni? Felejteni azonban nem szabad! Inkább meg kell kísérelni árnyaltabban látni azt, ami volt. Kevesebb indulattal, nagyobb mértékű társasággal, de korántsem megszépítő ködben, megbocsátó álobjektivitással.

Három esztendője három volt frontkatonára vállalkozott erre a feladatra, erre a — nevezzük így — felidézésként ártérítésre. Jurij Bondarev az író, meg Alekszandr Alov és Vlagyimir Naumov filmrendezők. Kétszeres felidézés ez. Hiszen amit a két filmes annak idején a valóságban átélt, azzal a magyarul is megjelent nagy sikerű regény lapjain is találkoztak, s szemmel láthatóan oly hitelesen, hogy a maguk megélt helyzetek, hangulatok, érzések új fényben ragyogtak fel. Az olvasmány lelki szeméik előtt képpé, képsorrá vált, a probléma pedig, amelyet az író felvetett, tovább visszhangzott agyukban.

A valóság és tükörképe, e két ihlető teremtette hát a történetet, amely így kétszeresen is hiteles. Ez azonban még kevés. A dokumentum csupán felidézés ahhoz, hogy az alkotó ne csak közvetítő közeg legyen, hanem teremtő is. A maga hozzávetett művészi újssza kell. Regény születik így újjá a mozikban, amely természetesen nem azonos az eredetivel. A szerzők epizódokat hagytak el, szereplőket iktattak ki, rövidítettek, átdolgoztak. Így is csak két

részben tudták a testes regényt filmre vinni, ami magától értődően epikus, tempósá tette a cselekménysort.

A cselekménysort, amelynek egy hőse van két alakban, Nyikitin, az ősz hajú író. Meghívásra az NSZK-ba megy, s az emlékek hídján Nyikitin, a tejjőlősképű hadnagy bukkan fel a háború kódéből bajtársaival. Mindez két idősíkot kíván, amely a történet folyamán egymásodódik, egymásra felel. A háború éveiben azonban nemcsak a harcok — az utolsó év véres eseményei — idéződnék fel, hanem a lírai felhangként tanúi leszünk egy rendhagyó szerelemnek, amely a jelenből játszik vissza, s két meglelt ember emlékezik hajdani énjére, az egykori nagy érzésekre.

Valentyin Zseleznyakov, az operatőr a két rendező egyenrangú alkotótársa. Emlékezetes képekké varázsolja a két Nyikitin világot: a félmúltat meg a jelenet. S amikor két idősíkról beszélünk, egy harmadikról is szólni kell: a gyermekkorról, amely költői szépségű emlékként minduntalan felidéződik az író előtt és természetesen előttünk.

A szereplőgárda játékból két teljesítmény emelkedik ki: Natalja Belohvosztikováé, aki egyaránt érzelmegzadagon eleveníti meg a hajdani német tündérszert és a mai énjét, a tehetséges polgárasszonyt. Ugyancsak hiteles Borisz Scserbakov viszszafojtott játéka a főszerepben.

A film — ha nem is tudja visszaadni a regény eredeti gazdagságát — igényes alkotás. Megőrizte Bondarev szókimondó, kendőzetlen ábrázolásmódját és egy olyan emberközpontú világlátást, amely felül tud emelkedni a leírt eseményeken, tolmácsolva egyszersmind az író filozófikus gondolatait, a mindannyiunkat foglalkoztató kérdéseket, a háború és béke problémáját, s azt, hogy miképpen tudunk együtt élni múltunkkal.

Ábel Péter

Közművelődési munka Szegeden

A Szegedi Postaigazgatóság területi szakszervezeti bizottsága áprilisban tárgyalta a közművelődési szerepét, feladatát a társadalmi, gazdasági feladatok végrehajtásában, a szocialista demokrácia fejlesztésében, az életmód tartalmasabbá tételében, a szabadidő kulturáltabb kihasználásában.

1977-ben a Szegedi Postaigazgatóságon is megalkult a művelődési bizottság, melynek célja a postás dolgozók műveltségének fejlesztése, a magasabb szintű munka, a közéleti

tevékenység szellemi feltételének megteremtése, a dolgozók gondolkodásának, magatartásának és életmódjának formálása.

A közművelődési tevékenység igen sokrétű, az eredmények is jelentősek, a munka azonban még javítható a személyi, tárgyi feltételek változtatásával. A közművelődés csak akkor tehet eleget társadalmi feladatának, ha a párt-, az állami és társadalmi szervek együtt segítik, a dolgozók pedig fokozottabban igénylik a gyorsabb fejlődést. Az általános és a szakmai műveltség gyarapítása, a

szabadidő hasznos eltöltése csak a munka és a művelődés szerves egységként és kölcsönhatásként érvényesülhet.

A művelődési bizottság kiemelt feladatának tekinti a szakmai, politikai képzést, amelyhez saját eszközeivel a szakszervezeti mozgalom is nagymértékben hozzájárul. A postai munka fejlődése megkívánja az iskolázottságot. A szakképzettség megszervezésében elsődleges az állami oktatás. Az igazgatóságnál a postai szakközépiskolában végzett fiatalok 70-75 százaléka vállal munkát. Kiemelt figyelmet fordít a bizottság a vállalati szakmunkásképzésen belül a kézbesítők és a felvevő szakmunkások képzésére. (5 év alatt 389 dolgozó végzett.) Az állami oktatáson kívül a szakmai ismeretek megszerzése, a szakmai kultúra fejlesztése a postai szaktanfolyami képzések keretében történik.

Az iskolarendszerű felnőttoktatáson túl, a dolgozókat ösztönözzük az általános műveltség más formáiban való fejlesztésére is. A szakismeret elmélyítését jól szolgálják a szakmai vetélkedők is.

A jó szakmai munkához feltétlenül szükséges az aktív pihe-

nés, a szabadidő hasznos eltöltése, melynek tartalmasságát a szakszervezet is aktívan segíti.

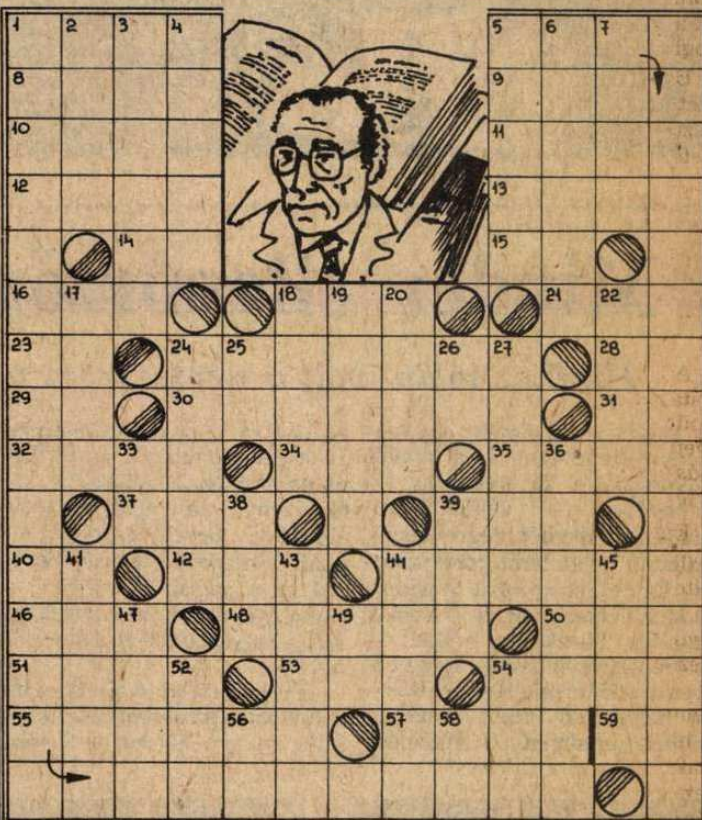
A szegedi postás művelődési ház programjai, különböző tanfolyamai a rétegitények kielégítését szolgálják. Az amatőr képzőművészkör nagyban hozzájárul a dolgozók művészeti neveléséhez és lehetőséget ad alkotásaik bemutatására.

Az igazgatóság területén működő leteti könyvtárak a művelődést, az olvasóvá nevelést, az ízlésnevelést szolgálják. Az ifjúsági klubok a fiatalok szabadidejének kulturált eltöltésére adnak lehetőséget. A tömegsportmozgalomban való részvétellel, a szervezett kirándulásokkal a szabadidő hasznos eltöltése mellett, hozzájárulnak az egészséges életmód megőrzéséhez, egymás jobb megismeréséhez.

A közművelődés továbbfejlesztésénél törekszünk a szociális problémák megoldására, az anyagi gondok enyhítésére, a tudás, a művelődés rangjának emelésére, a kvalifikált munkatérő fokozottabb megbecsülésére.

Csizmadia Károlyné

Szabó Lőrinc emlékére

Május az év legszebb hónapja. A téli kopaszság után zöldbe borul, új életre kel a természet.

Május a szerelmesek hónapja. Idézetünk Szabó Lőrinc felesége halála után írt egyik szép szonettjének két sora. „Gondolatom tükrét csiszolta ki / halálod? A szívét? Valami / új ízt termelt, színt, látást: isteni / érzékenység gyúl fényben s fény alatt...” Beküldendő a folytatás, vízszintes 5., függőleges 1., 36.

VÍZSZINTES

1. Az egyházi személy. 5. Az idézet 1. része. 8. Egyik meggyénk. 9. Angol lány. 10. Osztrák város, határközelben. 11. Állati fekhely. 12. ... Troll (Heine). 13. Mona ... 14. Török gépkocsik jele. 15. Izomkötő. 16. ... film. 18. A máj termelte emésztőnedv. 21. Angol sör. 23. Az ezüst vegyjele. 24. Szabó Lőrinc egyik szonettjének címe. 28. Elmarasztaló szócso. 29. Japán játék. 30. Dalaim. 31. Tévémarka betűjele. 32. Írószerszám. 34. Hangszer. 35. ... te édes (ford.). 37. Arcszín. 39. Futómadár. 40. Német igen. 42. Pincy. 44. Ósdi. 46. Régi úrmérték. 48. Fizikai képesség névelővel. 50. Időegység. 51. Ritka férfinév becézve. 53. Női becenév. 54. Somogyi község. 55. Ál-

lam. 57. Radó címbeli neve. 59. Római szám és a hússzorosa.

FÜGGŐLEGES

1. Az idézet 3. része. 2. A folyót kíséri. 3. Valamivel lejjebb. 4. Kiváló, remek. 5. A vízszintes 54-ből való. 6. Zsolna szlovák neve. 7. Nagy németül. 17. Ope-herceg. 18. Vágyakozók. 19. Túlvilági szenvedés helye. 20. Neves futballcsatár volt (ford.). 22. Shakespeare-király. 24. Aszszonyok. 25. Fél Anna! 26. Személyesnév. 27. Az egyik szülő. 33. Műalkotás (röv.). 36. Az idézet folytatása. 38. Női becenév. 39. Csapadék. 41. Sporteszköz névelővel. 43. Varrónő teszi a ruhával. 44. Ontó. 45. Ázsiai tó. 47. Vízi sportot űző (ford.). 49. Latin és. 52. Szovjet teherautó típus. 54. Ír politikai szervezet. 56. és 58. együtt ... bákomp.

—Bánhidi—

Beküldési határidő: június 6. Előző rejtélyünk helyes megfejtése: Aradi, Katonasir, Lélektől lélekig, Hívogató, ... szerenád, Új Isten. Könyvtulajnyt nyertek: Burnóczky Józsefné (Pannonalma), Kerekes Katalin (Budapest), Mézáros Lászlóné (Vág), Pál Károlyné (Tapolca), Zsargó Béla (Dunajváros).

Kocogás az erdőben

Ha statisztikát készítenénk a manapság leggyakrabban használt szavakról, az „egészség” biztosan előkelő helyezést érne el. Ennél előrébb csak azok a szavak kerülhettek, amelyek az (oly drága) egészségre káros dolgokat jelölik. És ez a sorrend sehogy sem akar megfordulni. Úgy tűnik, nincs az az erő, amely legyűrné tetszett közönyünket és felelőtlenségünket, megtorpedózná káros szenvedélyekre való kitarító hajlandóságunkat.

Szerencsére mégis akadnak olyanok, akiket nem tör le elődeik kudarc, s újra és újra nekikugaszkodnak a népegészségmagasztos ügyének, hogy lendítsenek rajta. Mert az egészség mindennél fontosabb. Ennek megóvása és a dolgozók szemének felnyitása céljából a Posta Szociális Hivatal különleges csoportot hozott létre. Az üzemegezésügyi és pályakalkulációvizsgáló csoport tagjainak célja sokkal egyszerűbb elnevezésükkel. Mindent megtenni a dolgozók egészsége érdekében. Újkorban jöszserivel egyetlen akadály áll: a megvédni kívánt dolgozók érdeklensége. Ez ellen pedig csak kitartó és hatásos propagandával lehet harcolni.

A próbariadónak is felfogható erdei sportnap eseményei nagyjából ki is rajzolták a fő tanulságokat: jobb és több szervezőmunkára van szükség, de megéri. A legtöbb résztvevő már jót sétált, mire rátalált a gyülekezőhelyre, ez azonban

nem vette el a kedvüket attól, hogy a Húvösvölgy eme árnyas pontján ne vállalkozzanak egy rövid erdei futásra.

A kocogás előtt, de főleg utána, valamennyiünkél elvégeztek az úgynevezett fittségi tesztet, amiről nekem azt mondták, mindenki tudni fogja majd, hogy az mit jelent. Nos, ha mégsem volna egészen világos: mérések és különböző testgyakorlási történetek sorozatát kell érteni alatta. Helyben futás térdemeléssel, húzózkodás, robbanékonyaság (nem munkahelyi értelemben!), hajlékonyság, állóképesség, hasizomerő stb. Mindezt pontoszrakk és minősítéssel, s az eredmény függvényében fontolóra lehet venni, más-kor hány tányérral vegyünk a pörköltből vagy felbontsuk-e a második csomag cigarettát.

A gyerekekkel óvónők foglalkoztak: megnyitották az almatklubot. A vásottság különböző fokán álló csemeték — a gyümölcs májszólása közben — beszámolhattak a fogápolás alapjait érintő ismereteikről.

A szervezők — élükön Váczi Márta egészségügyi nevelővel — úgy látják, a helyes életmód elsajátítására indított offenzívájuk próbája sikerült. Így rendszeres programok keretében a folytatásról is gondoskodni fog-nak. Ebben szívesen támogatjuk őket, mint e néhány sor is bizonyíték rá.

Sok sikert — a saját érdekében!

—Krisz—

Vetélkedő korunk valóságáról

A korunk valósága kulturális-politikai brigádvetélkedő vállalati döntőit februárban tartottuk. Az általános tagozaton két színfelvonás 26 szocialista brigád indult. Az első hat, illetve öt helyezett bejutott a márciusi megyei elődöntőbe, ahol brigádjaik a korábbi éveknél eredményesebben szerepeltek. A Bocskai-komplex (Távközlési Üzem, Hajdúszoboszló) szocialista brigád első helyen végzett, s bejutott a megyei döntőbe, a Tyeresskova brigád (Derecske postahivatal) a második, a Törökbrigád (Debrecen 11 postahivatal) a harmadik helyen végzett. Az emelt szintű tagozat vállalati döntőjén 9 szocialista brigád mérte össze tu-

dását. A színvonalas vetélkedőből az első öt helyezett jutott az április 18-i megyei elődöntőbe. Brigádjaik itt is megállták helyüket. Májusban a 10-es döntőben két brigád is képviseli a postát: a Zója (Debrecen 1 postahivatal) és a Fehér holló (Hajdúszoboszló 1 postahivatal) szocialista brigád. A megyei elődöntőn mindketten második helyen végeztek. Így első alkalommal lesznek postás brigádok a megyei döntő résztvevői. Ez az eredmény azért is figyelemre méltó, mivel a vetélkedőn több mint 1200 szocialista brigád vett részt Hajdú-Bihar megyéből.

Kozempel Zsuzsa

Európa-bajnokság Stockerauban

A sportolás, a rendszeres testedzés, egészségmegőrző szerepe mellett játék, izgalom és szórakozás is. Rögtön tegyük hozzá, olyan játék ez, ahol a versenyzés mindig alkalmat ad a résztvevőknek annak bizonyítására is, hogy ki a legjobb a sportágban.

A tehetséges, jó képességű sportolóknak pedig mindig megvan az a tulajdonságuk, hogy a közönségnek különleges élményt, szórakozást nyújtsanak.

Ilyen gondolatok jutnak az ember eszébe, miután a postás asztalitenisz Európa-bajnokságon részt vevő magyar csapat szereplését értékeli. De ne vágjunk az események elébe, kezdjük azzal, hogy a Postai és Távközlési Dolgozók Nemzetközi Sportegyesülete (UISPTT) az ausztriai Stockerau városban rendezte meg a postás asztali-

tenisz Európa-bajnokságot 1986. április 5. és 12. között, amelyen 10 fős magyar csapat vett részt.

Játékosok és vezetők egyaránt nagy izgalommal készültek az eseményre, hiszen ki ne emlékezne még a szervezésben és eredményességben rendkívül sikeres 1982. évi budapesti nemzetközi asztalitenisz-versenyre. Megérkezve Ausztriába azt tapasztaltuk, hogy a külföldi delegációk tagjai is szívesen emlékeznek vissza a négy évvel ezelőtti találkozóra. Azt is éreztük, hogy emlékeznek még a magyar csapat akkori eredményeire, ismerték játékosainkat, és érdeklődve figyelték edzéseiket.

Tudvalevő, hogy a sportversenyeken mindig dicsőséget jelent, ha a legjobb csapattól sikerül ellopni pontokat, és a magyar csapat a legjobb volt a ko-

rábbi nemzetközi találkozókon. Csapatunk játékosainak izgalma tehát érthető volt, hiszen a kérdés az volt, sikerül-e megismételni a négy évvel korábbi bravúros szereplést.

A 12 000 lakosú Stockerau minden igényt kielégítő sportcentrumában a férfi és női csapatok játékaival kezdődött a verseny. A kezdeti könnyebb győzelmek után a mérkőzések egyre izgalmasabbá váltak, egyre többször láthattuk a játék szép elemeit, az érdekesebbnél érdekesebb megoldásokat. Valószínű, hogy hosszú ideig emlékezetes lesz még a magyar-NSZK döntő, amely nagy érdeklődést váltott ki. A végig idegfejtő küzdelemben minden poénért meg kellett küzdeni. Végül is az NSZK csapata bizonyult jobbnak. Nem így alakult a férfi csapatversenye. Fiaink látványos mérkőzésorozatot után mindig győzte-

sen hagyták el az asztalt — a svédek ellen játszották a döntőt —, így a dobogó legmagasabb fokára állhattak.

Jó volt a kezdet, izgulhattunk tehát tovább az egyéni versenyszámok alakulásáért, amely — nyugodtan elmondhatjuk — minden várakozást felülmúlt. Nehéz leírni azt az érzést, amikor külföldön rendezett versenyen a döntőt magyar játékos játssza egy másik magyar ellen. Pedig ez történt. A nők versenyében Merényi Éva, Szendi Katalin ellen, míg a férfiaknál Varga Sándor, Kreisz Tibor ellen állt asztalhoz.

A magyar sportolók tehát gyűjtöttek már néhány érmet, de azokat tovább lehetett gyarapítani a párosok és a vegyespárosok versenyében.

A magyar női párosnak sikerült visszavágnia az NSZK párosának a csapatversenyben elszenvedett vereségért, és re-

mek játék után ők végeztek a megérdemelt első helyen.

A vegyespárosban Szendi Katalin és Lőrinczi Róbert ki-váló játékkal győzte le a svédek-et, és ezzel a legjobbaknak járó aranyérmet kapták meg.

Összefoglalva álljon itt azoknak a neve és eredménye, akik mindent megtettek a magyarok sikeres szerepléséért.

Férfi csapat: 1. Magyarorszá-g (Kreisz, Varga, Lőrinczi, Majer).

Női csapat: 2. Magyarország (Merényi, Szendi).

Férfi egyéni: 1. Varga Sán-

dor, 2. Kreisz Tibor, 3. Lőrinczi Róbert.

Női egyéni: 1. Merényi Éva, 2. Szendi Katalin.

Férfi páros: 2. Kreisz Tibor—Majer Ferenc, 3. Varga Sándor—Lőrinczi Róbert.

Női páros: 1. Merényi Éva—Szendi Katalin.

Vegyespáros: 1. Szendi Katalin—Lőrinczi Róbert, 3. Hannelore Dillenberger (NSZK)—Majer Ferenc.

Szép volt lányok, szép volt fiúk. Gratulálunk az eredményekhez, és további sikeres versenyzést kívánunk.

Tánczos Sándor

Jelentkezés teniszversenyre

A Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság Levélfeldolgozó Üzemének szakszervezeti bizottsága, sportegyesülete, valamint az igazgatóság KISZ-bizottsága **férfi egyéni teniszversenyt** rendez a budapesti postaszervek részére 1986. július 12-én.

Az első 4 helyezett értékes tárgyjutalomban részesül,

míg a legeredményesebb igazgatóság elnyeri a HPI területi szakszervezeti bizottsága által felajánlott vándorserleget.

A nevezéssel kapcsolatban felvilágosítást ad: Rilkó Károly (Budapest VIII., Baross tér 11/C, telefon: 221-033/41-es mellék vagy 425-959).

Minden ellenőrzőpontot megtaláltak

Híréhez méltó volt a nemzetközi postáskupa tájékoztatósi futóverseny

Egészen más élmény egy versenyre benevezni, és a kijelölt útvonalon — jó eredmény reményében — végighaladni, mint a vetélkedőt megrendezni, minden feltételéről gondoskodni. Ez utóbbi munkát is tekinthetjük versenynek, és — nem is minden büszkeség nélkül — bátran kimondhatjuk, hogy ebben a PSE meglehetősen előkelő helyen áll. Erről beszélgetünk az eredmények értékelése

közben az idén április 19-én és 20-án megrendezett nemzetközi postáskupa tájékoztatósi futóverseny versenybíróinak elnökével, Schell Antallal, elnökhelyettesével, Korik Verával, és a pályák kitzőjével, a verseny fő kellekének, a térképnek a helyesbítőjével, Sötér Jánossal.

— Aki járatlan a tájékoztatósi futásban, az el sem tudja képzelni, milyen élvezet a frissen

zöldellő vagy a színesedő őszi erdőben, virágos réteken, jó levegőben futva, kocogva vagy meredeken kapaszkodva legyőzni a terep akadályait, a szintkülönbségeket. Közben a sziklás, köves, „bokafigamító”, helyenként szederindával vagy csalánnal benőtt területen kiválasztani azt a legcélszerűbb útvonalat, amelyen a leggyorsabban el lehet érni a térképen megjelölt ellenőrző pontokat. S a talán riasztóan hangzó nehézségek ellenére igencsak egy tisztas szélén, gödör mélyén vagy éppen sziklák mögül előbukkan a keresett bója, mintegy jutalmul az eddigi megpróbáltatásokért. Aztán igyekvés a következőhöz!...

— A rendezésben viszont a sikerélményt az nyújtja, hogy egyik versenyzőtől sem érkezik óvás, és ez azt jelenti, hogy a pályák kijelölése, az ellenőrző pontok elhelyezése, s mindezeknek a térképeken való feltüntetése helyes volt. Ebben a sportágban ugyanis az a természetes, ha mindebből nem csúszik hiba. Dicséretre, elismerésre nem tartunk számat, a kényelmetlen bírálatot pedig minden erőnkkel, tudásunkkal igyekszünk elkerülni.

A kívülállónak fogalma sincs arról, mekkora szervezői feladatról van szó. Mert igaz az, hogy a szakosztály vezetőit máris a jövő évi viadal előkészítése, a terep kijelölése, a közlekedési és szálláslehetőségek felmérése foglalkoztatja, egy-egy versenyt viszont — éppen a sportszerűség végett — meglehetősen rövid idő, mindössze néhány hét alatt kell megrendezni. És ebben benne van a versenykiírás, a meghívók szétküldése, a nevezések fogadása, a programfüzet, a rajtlista ki-nyomtatása, a térképek (mint-

egy 2300 példány) végleges, egyenkénti helyesbítése, az útvonalak berajzolása, az ellenőrző pontok nemzetközi szimbólumokkal való megadása, és természetesen a helyszín: a versenyzők szponzora, a rajt, a cél felállítása, a bójak elhelyezése, a veszélyes helyek, bányagödörök szalaggal való megjelölése. Mindezt pedig megelőzők a már említett előkészületek. Az idén március elején például 60–70 centiméteres hóval borított terepet kellett a három-négy évvel ezelőtti készített térképpel összevetni. A pályakitzőzésnek pedig szigorú feltételei vannak, ugyanis a különböző kategóriáktól elvárható győztes időkhöz kell előre megtervezni a pályákat. A sümegi versenyen az elit kategóriára tervezett 85 perccel szemben a győztes 82 perc alatt teljesítette feladatát.

— Itt ragadjuk meg az alkalmat arra, hogy köszönetet mondjunk a versenyközpont felállításában és a térhangosításban adott segítségéért a Magyar Néphadseregnek, a szállásokat nyújtó helyi szerveknek, tanácsoknak, iskoláknak, a felkészítéssel rendelkezésünkre álló Magyar Tájékoztatósi Futó Szövetségnek és a PSE elnökségének, az adminisztrációban segítségünkre siető postai nyomdának és sokszorosítóüzemeknek, valamint a verseny védnökségét elvállaló, az elit kategóriák díjait felajánló Budapesti Postaigazgatóságnak.

— A versenyek rendezésében elért „helyezésünkről” mindössze annyit szeretnénk megjegyezni, hogy az évenként megtartott őszi és tavaszi nagy versenysorozatban a PSE rendezvényét mindig a legjobbak között emlegetik. S ezt nemcsak a részt vevő egyesületek és versenyzők száma tanúsítja (az idén például körülbelül 70 egyesület — köztük 5 külföldi

— mindkét napon 1100 versenyzőt indított), hanem például az a tény is, hogy a szóban forgó verseny első napját a szövetség a főiskolai világbajnokságon való részvétellel pályázók válogatóversenyének tekintette.

Mint rendezőegyesület, a PSE csak az egri Boros házaspárt indította. A válogatott Boros Zoltánné az elit kategóriában kétnapi összesített eredményével a harmadik helyet szerezte meg. Ő milyennek látta a versenyt?

— Az egyesületünkől megszokott jó külsőségek között, kevésbé ismert terepen (három éve volt a csabrendeki erdőben magyar bajnokság), nem éppen könnyű, de jó pályákon folyt a verseny. Az erdőben a szelet nem éreztük, a hűvös idő nem zavart, a versenyközpontban és a

célon átfutó kis záport sikerült elkerülnöm.

Nem is adódott nagyobb zavar a rendezvény folyamán, Kovács Gábor doktornak sem akadt — szerencsére — komolyabb dolga, leginkább az erdő állandó lakói, a vadállatok illetődtek meg a szokatlan sürgés-forgástól. Előbb egy megriadt őzike ugrotta át mesteri szökellel a meredek hegyoldalon rajthoz készülődő versenyzők tömegét, majd két megzavarodott vaddisznó gabalyodott bele a rajtórát vezérlő kábelekbe. Váratlan üzemzavar... Maradt a hagyományos mechanikus gong... Kevésbé korszerű módszerrel, de másodpercnyi pontossággal indította ezután kalapácsával Olajos Ferenc és Horváth György a versenyzőket, ők pedig biztonságosan tájékozódva térképükkel minden ellenőrző pontot megtaláltak.

— kisbenedek —

A rajt előtt...

az utolsó ellenőrző pontnál...

... a célban

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámú száma: MNB 215-96 430
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
86-3354. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230-3701